

УДК 929.5 (477.83/86)"14/17"

Ігор СМУТОК

(Дрогобич)

БАРАНЕЦЬКІ У ПЕРЕМИШЛЬСЬКІЙ ЗЕМЛІ В XV–XVIII ст.: ГЕНЕАЛОГІЯ РОДУ

Наявний документальний матеріал дозволяє висунути два припущення про витоки роду.

Перше – генезу роду слід шукати в давньоруських часах, на що вказує факт існування, принаймні, на середину XVI ст., якогось привілею князя Льва на с. Баранчиці. Сам документ не дійшов до нашого часу, маємо про нього лишень згадку у судовій суперечці 1556 р. між Хомою, Яцьком, Василем Баранецькими та Кузьмою Кальнофойським, де останній звинувачувався у неповерненні Баранецьким лєвової грамоти ("*non extradictione privilegy originaly ducis Leonis servien ad bona Parva Baranczyse*")¹.

Друге – Баранецькі є відгалуженням Кальнофойських. Відомі з середини XVI ст. представники роду виводяться від братів Хоми і Грицька, що жили у 1510–1550-х рр. та пов'язаного з ними Лєська (племінника?). Обидвох братів можна ототожнити з синами Марка Кальнофойського – Грицьком і Хомою, згаданими у 1494 р. Ба більше, у першій половині XVI ст. Баранецькі часто виступають у різних судових та майнових справах разом з Кузьмою та Грицьком попом Кальнофойськими, а останні, володіючи якоюсь нерухомістю у Баранчицях Малих, час від часу йменуються Баранецькими². Дещо підважує це припущення відсутність прямих вказівок на родинний зв'язок Кузьми Кальнофойського, також сина Марка, з Хомою і Грицьком Баранецькими: жодного разу вони не йменуються братами. У 1560-х рр. Ванько, син Хоми, побрався з Олюхною, дочкою Кузьми Кальнофойського. Цей шлюб, в разі спільного походження обидвох сімей, виглядав би як шлюб між родичами третього покоління, що видається малоімовірним.

Про Баранецьких XV – початку XVI ст. відомо небагато. У 1427 р. якийсь Хоть Баранчиць брав участь у з'їзді шляхти Галицької Русі, котра присягала Владиславу Ягайлу. Вдруге й востаннє він згаданий у перемишльській судовій записці 1437 р.³ Ванько Баранецький у 1457 р. разом із 17-ма шляхтичами засвідчив шляхетське походження Івана з Чайковичів⁴.

З середини 1470-х рр. маємо справу одночасно з кількома власниками Баранчиців. У 1475 р. якийсь Андрій визнав борг своїй матері Полашці у розмірі 20 гривень⁵. Роком раніше Федько з Баранчиців заставив двоюрідному брату Михну свою частку нерухомості за 8 гривень⁶. Про Михна пізніших згадок немає, натомість Федько у 1480 р. виступає в якості кредитора Рафаєля з Риботич, а в 1498 р. позиває до перемишльського земського суду братів Івана, Григорія і Данила, неподільних власників своєї частини Баранчиців Малих⁷. Востаннє Федір з'являється у 1514 р.: він відпродав за 16 гривень Анні Ковиницькій половину ставка, набутого попередньо від якихось невідомих на ім'я Баранецьких Іванков'ят⁸. Родинні зв'язки між Хотем, Ваньком, Андрієм, двоюрідними братами Федором і Михном, рідними – Іваном, Григорієм, Данилом та загадковими Іванков'ятами з'ясувати не вдається.

У перші десятиліття XVI ст. у Баранчицях Малих землевласниками, окрім Кальнофойських і Ковиницьких були дві сім'ї. Михайло Баранецький раптово з'являється у 1515 р. й ледве не щороку упродовж двох десятиліть виступає на сторінках перемишльських актів в якості кредитора, боржника, заставника, позивача і позваного тощо у різних справах з Кальнофойськими, Ковиницькими, Оріховськими⁹. Його дружиною була Настасія/Стахна/Ганка, дочка Симеона Бережовського. Подружжя мало трьох синів – Андрія, Федька та Іллю. У 1545 р. троє михайлових синів відпродали свою частину маєтку перемишльському владіці Лаврентію за 520 зл.¹⁰ Пізніших відомостей про нащадків Михайла немає.

Інша сім'я – це брати Грицько та Хома Баранецькі з племінником(?) Лєсем. Від них власне виводяться усі відомі у XVII–XVIII ст. Баранецькі. Грицько започаткував гілку, котра на межі XVI–XVII ст. переселилася до с. Братковичів. Хома, окрім дочки Олюхни, одруженої з Костем Кульчицьким (1559), мав двох синів, кожен з яких став родоначальником окремого відламу: Кость – Баранецьких з Ритаровичів, Бачини і Кульчиців, Ванько – Баранецьких Ваньковичів з Кульчиців. Нарешті, від Лєся, а точніше його синів Дмитра Табака і Самуєля виводяться Баранецькі Табачки (Табаки) та Баранецькі Ковчі.

1. БАРАНЕЦЬКІ З БРАТКОВИЧІВ
(нащадки Грицька (1518–1528))

I покоління

1/ Грицько (1518–1528)

?

У 1518 р. квітнув Станіслава і Миколая Ковиницьких за повернення 20 зл., під які Ковиницькі заставили йому 2 кметів у Баранчицях Малих. У 1528 р. з братом Хомою позивав до перемишльського земського суду Станіслава Оріховського. У 1535 р. вже був покійним, оскільки замість нього виступають його сини¹¹.

II покоління

2/ Яцько Грицькович (1535–1558)

1

У 1535 р. разом з братом Васьком і дядьком Хомою позивали Миколая Одновського, перемишльського каштеляна і власника сусідніх Бісковичів і Максимовичів у справі розмежування вказаних сіл від Баранчиців Малих. У 1550-х рр. всі троє продовжували вести судові процеси зі співвласниками Баранчиців Малих та сусідніх Баранчиців Великих. У 1558 р. відпродав за 140 зл. свою частку у Баранчицях Малих Стецькові і Грицькові Бережницьким. Ймовірно, помер бездітним або мігрував за межі Перемишльщини¹².

3/ Васько Грицькович (1535–1586)

1

др.: Маргарита, д. Якіма Бережницького.

У 1535 р. разом із братом Яцьком і дядьком Хомою позивали Миколая Одновського. У 1550-х рр. фігурант судових процесів між співвласниками Баранчиців Малих і Великих. У 1556 р. учинив дружині Маргариті, дочці Якіма Бережницького, реформацію на 40 зл. У 1581 р. відступив свою частку у Баранчицях Малих Грицькові Желіборському¹³.

III покоління

4/ Стецько Вацакович (1573 – † між 1598/1599)

3

др.: Настя, д. Федька Замоїського.

У 1573 р. звинувачений разом з батьком у завданні тілесних ушкоджень Грицькові Бережницькому. У 1598 р. з братом Грицьком та Михайлом Винницьким набули 4 півдворища у Братковичах від Станіслава Братківського. Наступного 1599 р. у справі його синів з Михайлом Винницьким названий покійним¹⁴.

5/ Гриць Вацакович (1590–1626)

3

У 1590-х рр. виступає з братами у судових процесах з рештою співвласників Баранчиців Малих. У 1598 р. з братом Стецьком та Михайлом Винницьким набули 4 півдворища у Братковичах від Станіслава Братківського. У 1626 р. звинувачений Софією Хойтко, співвласницею Братковичів, у нищенні вуликів¹⁵.

6/ Стась Вацакович (1592–1593)

3

Відомий лише з судової суперечки 1592–1593 рр., яку брати Вацаковичі провадили з Федьком Ільницьким у справі захоплення певної кількості зібраного вівса і пшениці в маєтку останнього в Угерцях¹⁶.

IV покоління

7/ Ігнат (1596–1599)

4

У 1596 р. звинувачував Івана Криницького Іляшевича у побитті. У 1599 р. разом з братами Яцьком і Михайлом квітували Михайла Винницького і Грицька Баранецького з повернених 100 гривень¹⁷.

8/ Яцько (1599–1628)

4

У 1599 р. з братами Ігнатом і Михайлом квітували Михайла Винницького і Грицька Баранецького з повернених 100 гривень. У 1628 звинувачений у нападі на дім Маня Підгорецького у Братковичах¹⁸.

9/ Михайло (1599)

4

У 1599 р. з братами Ігнатом і Яцьком квітували Михайла Винницького і Грицька Баранецького з повернених 100 гривень¹⁹.

- 10/ Миколай (1617–1632)** **5**
 др.: Фенна, д. Станіслава Гошовського.
 У 1617 р. звинувачений разом з братом Іваном та батьком Грицьком у побитті Івана Ступницького Ярошовича. У 1632 р. з братом Іваном набув у Братковичах частку Федора Дубровлянського²⁰.
- 11/ Іван (1617–1645)** **5**
 др.: Настя Рудницька
 У 1617 р. звинувачений разом з братом Миколаєм та батьком Грицьком у побитті Івана Ступницького Ярошовича. У 1631 р. набув від Георгія Рудницького 2 четвертини поля званого Куніковське у Братковичах. У 1632 р. з братом Іваном набув у Братковичах частку Федора Дубровлянського. У 1645 р. взяв у заставу під 100 зл. підданого Якоба Борковського у Братковичах²¹.
- V покоління**
- 12/ Станіслав (1649–1650)** **10**
 У 1649 р. записав матері Фенні Гошовській доживоття на четвертині дворища у Братковичах. У 1650 р. з матір'ю відступив кілька четвертин (Сидоровска, Тимковська) і півчетвертей у Братковичах Стефану Рудницькому²².
- 13/ Анна (1652)** **10**
 чол.: Василь Ільницький.
 У 1652 р. заставила четвертину поля в Братковичах Анастасії Рудницький, вдові Івана Баранецького за 100 зл.²³
- 14/ Базилій (1649 – † між 1673/1676)** **11**
 др.: Дорота, д. Григорія Комарницького Черленого.
 У 1649 р. разом матір'ю та братом Петром маніфестував у жидачівському гроді з приводу знищених козаками актів місцевого гроду, в які попередньо їхній батько вносив різні майнові угоди. У 1664 р. учасник конфлікту між Братківськими Калетичами з Бережниці. У 1669-1670 рр. учасник суперечки співвласників Братковичів з подружжям Пшедайковських. У 1673 р. взяв у заставу від Олександра Стшемецького підданого з чвертю поля і нивою у Братковичах за 100 зл. У 1676 р. його дружина Дорота зветься вдовою²⁴.
- 15/ Петро (1649 – † між 1669/1670)** **11**
 др.: Маріанна Сваричевська.
 У жидачівських гродських актах з'являється кілька разів незмінно в парі з братом Василем, квітуючи котрогось із співвласників Братковичів. У судовій суперечці з подружжям Пшедайковських у 1669 р. виступає сам, натомість наступного року з'являється його дружина Маріанна Сваричевська, названа вдовою²⁵.
- 16/ Маруся (1650–1677)** **11**
 чол.: Прокіп Гошовський.
- 17/ Олена (1651)** **11**
 чол.: Григорій, с. Романа Гошовського.
- 18/ Марта (1650)** **11**
 чол.: Іван Витвицький Гатайлович.
- 19/ Настасія (1650)** **11**
 чол.: Миколай Ортинський.
 Усі четверо дочок Івана Баранецького Маруся /16/, Олена /17/, Марта /18/, Настасія /19/ згадані у звязку зі сплатою їм посагу по 200 зл. та зречення прав на батьківські і материнські маетки на користь братів Василя і Петра²⁶.
- VI покоління**
- 20/ Катерина (1681–1694)** **14**
 чол.: Григорій, с. Теодора Кальнофойського.

21/ Анна (1681–1717) 14

чол.: Станіслав Равський,
Мартин Шван.

22/ Маріана (1681–1717) 14

чол.: Йоан, с. Луки Баранецького,
Себастьян Рибчевський.

Троє дочок Базилія Б. – Катерина /20/, Анна /21/, Маріанна /22/ – у 1681 р. набули двох підданих у Братковичах від Єроніма Каковського. Упродовж 1680-х рр. вони позивають одна одну з приводу батьківського спадку. У 1691 р. сестри відступили свої маєтності у Братковичах Мартину Брошньовському Циганчуку. Анна і Маріанна жили ще у 1717 р., бо саме тоді, перебуваючи в повторних шлюбах, дарують свої права на рухоме і нерухоме майно Деміану Баранецькому, сину згаданої Маріанни і Івана Баранецького з Ритаровичів²⁷.

23/ Олексадр (1691–1708) 15

др.: Барбара Рошковська.

У 1699 р. – товариш панцирної хоругви парчовського старости. У 1693 р. заставив Мартину Брошньовському півтреті четвертини з осадами і халупою у Братковичах за 220 зл. У 1705 р. дарував Йоану Лабенському якусь ріллю в Братковичах. У 1708 р. дарував три четвертини поля у Братковичах Станіславу Брошньовському²⁸.

VII покоління

24/ Йосиф (1726 – † до 1732) 23

У 1726 р. дарував увесь маєток в Братковичах (5 четвертин поля і 4 осад з двориськом без підданих) Йосифу Лабенському, брацлавському ловчому²⁹.

25/ Анна (1732–1733) 23

чол.: Яцентій Франиск Винницький.

На початку 1730-х рр. разом з чоловіком позивала до перемишльського гродського суду подружжя Лабенських що 5 четвертин і 4 осад у Братковичах, які нібито дісталися Анні у спадок³⁰.

**2. БАРАНЕЦЬКІ ВАНЬКОВИЧІ
(нащадки Ванька (1553 – † між 1580/1585))**

I покоління

1/ Хома (1528–1559) ?

др.: Федя.

У 1528 р. з братом Грицьком позивав до перемишльського земського суду Станіслава Оріховського. У 1531 р. отримав за дружиною Федею посаг у розмірі 20 зл. У 1556–1557 рр. разом з племінниками Васьком і Яцьком позивали Вероніку Ковиницьку у встановленні плотів на ужитках спільного користування³¹.

II покоління

2/ Ванько (1553 – † між 1580/1585) 1

др.: Олюхна, д. Кузьми Кальнофойського.

У 1553 р. звинувачував Яцька Баранецького у завданні 2 ран. У 1564 р. отримав за дружиною Олюхною, дочкою Кузьми Кальнофойського, 30 гривень посагу. У 1580 р. разом з Костем і Васьком Баранецькими та дітьми покійного Леся Баранецького провадили судову справу проти подружжя Дашка Літинського і Марухни Кальнофойської, щодо розмежування своїх маєтностей у Баранчицях Малих³².

III покоління

3/ Станіслав (1585–1593) 2

У 1585 р. позивався до перемишльського земського суду у справі розмежування Баранчиців Малих та Максимовичів з Викотами. У 1593 р. учасник процесу щодо розмежування Баранчиців Малих від Волиці і Одрехова³³.

- 4/ Павло / Пашко Ванькович (1585–1619)** 2
 др.: Анна, д. Васька Кульчицького Сметанки.
 У 1585 р. позивався до перемишльського земського суду у справі розмежування Баранчиців Малих та Максимовичів з Викотами. До 1610 р. зосередив у своїх руках увесь маєток, успадкований від батька та набутий від братів у Баранчицях Малих. У 1616 р. відступив ці маєтності Петру Ковиницькому, перемишльському земському писареві. У 1614 р. придбав від Івана Кульчицького Сметанки частину наділу Сметанчат у Кульчицях. Попередньо перед тим одружився з Анною з Кульчицьких Сметанків³⁴.
- 5/ Іван / Івахно Ванькович (1585–1593)** 2
 У 1585 р. позивався до перемишльського земського суду у справі розмежування Баранчиців Малих та Максимовичів з Викотами. У 1593 р. учасник процесу щодо розмежування Баранчиців Малих від Волиці і Одрехова³⁵.
- 6/ Андрій Ванькович (1593–1607)** 2
 У 1593 р. учасник процесу щодо розмежування Баранчиців Малих від Волиці і Одрехова. У 1607 р. з братами Данилом і Павлом позивалися з дочками Данка Літинського. У тому ж році отримали у власність маєтності згаданого Літинського у Баранчицях Малих³⁶.
- 7/ Данило Ванькович (1593–1617)** 2
 У 1593 р. учасник процесу щодо розмежування Баранчиців Малих від Волиці і Одрехова. У 1610 р. відступив всю свою частину наділу у Баранчицях Малих брату Павлові. У 1617 р. отримав від брата Павла земельні наділи “in loco Jastrzebnym” у Кульчицях³⁷.
- 8/ Марухна (1594–1599)** 2
 чол.: Іван Кульчицький.
 Учасниця судового розгляду між власниками Баранчиць Малих і Петром Ковиницьким, щодо ставки, викопаного Ковиницьким у маєтностях Баранецьких, Чоловських, Літинських. У 1599 р., будучи вдовою, квітувала родичів чоловіка зі сплати віна³⁸.
- 9/ Фенна (1594)** 2
 Учасниця судового розгляду між власниками Баранчиць Малих і Петром Ковиницьким, щодо ставки, викопаного Ковиницьким у маєтностях Баранецьких, Чоловських, Літинських³⁹.
- 10/ Маруся (1594)** 2
 Учасниця судового розгляду між власниками Баранчиць Малих і Петром Ковиницьким, щодо ставки, викопаного Ковиницьким у маєтностях Баранецьких, Чоловських, Літинських⁴⁰.
- 11/ Танка (1604–1610)** 2
 чол.: Стась Кульчицький Сенькович,
 Макар Винницький.
 У 1604 р. Стась Кульчицький Сенькович Стеців син зобов’язався ставити дружину Танку перед її братами Павлом і Андрієм Баранецькими для зречення зі своїх прав на батьківські і материнські маєтки. У 1610 р. Макар Винницький отримав за дружиною Танкою Баранецькою посагу 30 зл.⁴¹
- IV покоління**
- 12/ Іван Пашкович (1632 – † між 1648/1651)** 4
 др.: Полахна, д. Івана Кульчицького.
 У 1632 р. зобов’язався ставити дружину Полахну для зречення з прав на батьківські маєтності. У 1643 р. з братом Йоаном/Яном набув у Сенька Кульчицького Сметанки третину маєтностей останнього в Кульчицях. У 1647–1648 рр. брати позивалися з Сеньком Кульчицьким з приводу недопущення у володіння набутими маєтностями. У 1651 р. зветься покійним⁴².
- 13/ Йоан/ Ян Пашкович (1641 – † між 1648/1652)** 4
 У 1642 р. учинив цесію для Федора Кульчицького Сметанки на 30 зл., записаних на земельних частках в Кульчицях. У 1643 р. з братом Йоаном/Яном набув у Сенька Кульчицького Сметанки третину маєтностей останнього в Кульчицях. У 1647–1648 рр. брати позивалися з Сеньком Кульчицьким з приводу недопущення у володіння набутими маєтностями. У 1652 р. зветься покійним⁴³.

V покоління

14/ Андрій (1652–1698)

12

др.: Феся, д. Базилія Кульчицького Хапки.

На початку 1650-х рр. провадить майнові справи разом з братами Олександром та Самуелем. У 1663 р. отримав за дружиною Фесею Кульчицькою 50 зл. посагу. У 1669 р. набув частину маєтку від спадкоємців свого тестя покійного Василя Кульчицького Хапки. У 1670–1690-х рр. розширює свою землевласність у Кульчицях за рахунок придбань від Йоана Кульчицького Колодки, Теодора і Стефана Попелів Степаняків, Івана Кульчицького Мельковича, Казимира Мартина Ролі. У 1698 р. полагодив конфлікт із братом Олександром⁴⁴.

15/ Самуель (1654–1697)

12

др.: Маріанна Волошиновська.

Доводився сучасником Самуелю Баранецькому Ковчу, тому не завжди вдається з'ясувати про кого саме повідомляють перемишльські акти другої половини XVII ст. Відомо напевне, що у 1654 р. з братами Андрієм і Олександром набули половину лави в Кульчицях від Марухни, дочки Миколая Кульчицького Плакси. У 1690-х рр. разом з сином Самуелем позивався до перемишльського ґроду з братом Андрієм та його синами, а також з Андрієм Чайківським Микитичем, Олександром Собецанським, Яцентієм Попелем Зозулею. У 1697 р. судився з братом Олександром⁴⁵.

16/ Олександр (1652 – † між 1713/1717)

12

др.: Маруся, д. Тимка Баранецького Миколайовича.

У перемишльських актах міститься щонайменше до півсотні записів, де згаданий Олександр. Більшість – судового характеру (суперечки з братами, племінниками, сусідами в Кульчицях). З майнових актів варті уваги наступні: у 1678 р. став власником маєтків Тимка Баранецького Табака, з єдиною дочкою котрого одружився. У 1690 р. набув власність Григорія Кульчицького Вроблика. У 1691 р. набув землі Васька Кульчицького Суша, від дочки останнього Фесі. В тому ж році придбав частку Теодора Баранецького, родоначальника Баранецьких з Бачини. У 1696 р. набув власність від Теодорового сина Михайла Баранецького. У 1699 р. набув якусь ріллю від Олександра Кульчицького Штокайла. У 1701 р. набув ріллю в частці Васков'ят від Станіслава Кульчицького Костика, Йоана Кульчицького Сметанки та Яна Казимира Білинськоо Слотиловича. У 1702 р. набув ріллю в частці Абрамовичів від Павла Кульчицького Тулюка. У 1713 р. відступив свої права на 250 зл., записані на нерухомостях у Кульчицях, на користь Павла Кульчицького Цмайла⁴⁶.

17/ Маруся (1654–1704)

12

чол.: Григорій, с. Івана Попеля Олешковича.

У 1654 р. разом з братами квитувала Марухну, дочку Миколая Кульчицького Плакси, за повернуті 170 зл. У 1700 р. з чоловіком Григорієм Попелем записали один одному доживоття на своїх маєтках⁴⁷.

18/ Єва (1654–1697)

12

чол.: Іван Матківський Бекеш.

У 1654 р. разом з братами квитувала Марухну, дочку Миколая Кульчицького Плакси, за повернуті 170 зл. У 1694 р. разом з чоловіком Іваном Матківським позивала до перемишльського ґроду Івана Кульчицького Гавича⁴⁸.

19/ Галя (1691)

12

чол.: Павло, с. Яцентія Ільницького Рибчича.

У 1691 р. квитувала братів Андрія і Олександра зі сплати 30 зл.⁴⁹

20/ Самуель (1652)

13

У 1652 р. разом з двоюрідними братами, синами Івана Пашковича, відступив свої права на 170 зл., записних на маєтностях у Кульчицях братам Івану і Федькові Кульчицьким Сметанкам⁵⁰.

VI покоління

21/ Яцко / Яцентій (1689–1744)

14

др.: Маріанна, д. Теодора Чайківського Тимковича.

У більшості випадків виступає разом з братами Йоаном і Михайлом, згодом – у 1710–1720-х рр. – з братами і своїми синами. Відомий насамперед із судового процесу з Кульчицькими Сметанками щодо володіння часткою Сметанчат у Кульчицях (1711–1713). У 1711 р. учасник суперечки між

спадкоємцями подружжя Теодора Чайківського Тимковича і Маріанни Кульчицької Мелькович, з дочкою котрих Яцентій був одружений. У 1720-х рр. позивався з Станіславом Кульчицьким Волчком. У 1689 р. з братами набув земельні частки (“zubilki”) від Петра Кульчицького Сметанки. У 1700 р. тримав у заставі від Миколая Кульчицького Волчка поле в частці “Тарасов’ят на Угерському” у Кульчицях. У 1703 р. набув від Фесі Попель ріллю в частці Сметанчат. У 1744 р. відступив частину маєтку, успадковану по смерті бездітного брата Михайла, Казимиру Голковському⁵¹.

22/ Іван (1689 – † між 1726/1731) 14

др.: Маріанна, д. Базилія Городиського Ядвіщака.

У 1689 р. з братами Яцентієм і Михайлом набули землевласність від Петра Кульчицького Сметанки. У 1713 р. взяв посаг за дружиною Маріанною Городиською Ядвіщак 100 зл. У 1721 р. набув від Дмитра Городиського Ядвіщака маєтність в Кульчицях. У 1726 р. звинувачений Кульчицькими Чопиками у захопленні їхніх земель. У 1731 р. згаданий як покійник⁵².

23/ Михайло (1689–1731) 14

др.: Маріанна, д. Йоана Баранецького з Ритаровичів.

У 1689 р. з братами Яцентієм і Йоаном набули землевласність від Петра Кульчицького Сметанки. У 1690–1700-х рр. незмінно виступає спільно з братами. У 1711–1713 рр. учасник судового процесу з Кульчицькими Сметанками щодо володіння часткою Сметанчат у Кульчицях. У 1720-х рр. – учасник суперечки Баранецьких із Станіславом Кульчицьким Волчком. У 1714 р. взяв за дружиною Маріанною Баранецькою посагу 200 зл. У 1729 р. квітував Стефана і Павла Кульчицьких Цмайлів за повернуті 46 зл. У 1729 р. з дружиною Маріанною Баранецькою відступив Йоану Баранецькому свою маєтність у частці “Глішовській” і Сметанчат. Помер бездітним. Його маєток у Кульчицях успадкували брати та племінники⁵³.

24/ Галя (1676) 14

чол.: Олександр, с. Стефана Кульчицького Пеця.

У 1676 р. Олександр Кульчицький Пец отримав за дружиною Галею Баранецькою 100 зл. посагу⁵⁴.

25/ Катерина (1685) 14

чол.: Яцько, с. Федя Семаша Левковича.

У 1685 р. Яцько Семаш Левкович отримав за дружиною Катериною 100 зл. посагу⁵⁵.

26/ Сенько / Самуель (1681–1708) 15

У 1681 р. з братом Федьком учинили наїзд на Кульчицьких Штокайлів. У 1689–1693 рр. перебував у Перемишлі, провадячи від імені батька судові процеси проти Чайківських Микитичів, Олександра Собестянського, дядька Андрія Баранецького та його синів. У 1697 р. товариш панцирної хоругви Баворовського, подільського чашника. Того ж року – учасник судового процесу проти Кульчицьких Гавичів, звинувачених у вбивстві Йоана Кучинського. У 1708 р. разом з братом Йоаном квітував дядька Олександра Баранецького з певних претензій⁵⁶.

27/ Федько / Теодор (1681–1698) 15

др.: Анастасія, д. Петра Кульчицького Сметанки.

У 1681 р. з братом Самуелем учинили наїзд на Кульчицьких Штокайлів. У 1697 р. учасник судового розгляду у справі вбивства Йоана Кучинського, чоловіка Анастасії Баранецької. У 1694–1698 рр. судився в перемишльському єпископському суді з тестем Петром Кульчицьким Сметанкою щодо посагу та неналежного подружнього співжиття з дочкою Петра Анастасією⁵⁷.

28/ Йоан (1697–1713) 15

др.: Терезія Боїм.

У 1697 р. учасник судового розгляду у справі вбивства Йоана Кучинського, чоловіка Анастасії Баранецької. У 1708 р. разом з братом Самуелем квітував дядька Олександра Баранецького з певних претензій. У 1711 р. звинувачений сестрою Геленою у захопленні батьківського і материнського спадку. У 1713 р. разом з двоюрідними братами та дядьком Олександром Баранецькими – учасник судової суперечки з Кульчицькими Сметанками Ручками. У тому ж 1713 р. разом з дружиною Терезою Боїм отримав у посесію вїтївство у с. Мальнові Перемишльського повіту⁵⁸.

- 29/ Анастасія (1697)** **15**
 ч.: Йоан Кучинський.
 У 1697 р. позивала до перемишльського гроду Кульчицьких Гавичів, звинувачуючи їх у вбивстві свого чоловіка Йоана Кучинського⁵⁹.
- 30/ Павло (1711)** **15**
 Згаданий один-єдиний раз у процесі між братом Йоаном та сестрою Геленою, де остання звинувачувала Йоана у захопленні батьківського спадку та відмові виділити їй належну частку⁶⁰.
- 31/ Февронія (1711)** **15**
 ч.: Йоан Вітовський.
 Згадана у процесі між братом Йоаном та сестрою Геленою, де остання звинувачувала Йоана у захопленні батьківського спадку та відмові виділити їй належну частку⁶¹.
- 32/ Пелагія (1711)** **15**
 Згадана у процесі між братом Йоаном та сестрою Геленою, де остання звинувачувала Йоана у захопленні батьківського спадку та відмові виділити їй належну частку⁶².
- 33/ Гелена (1689–1711)** **15**
 У 1689 р. учасниця судової суперечки Баранецьких з Чайківськими Микитичами. У 1711 р. позивала брата Йоана, вимагаючи виділення собі належної частки з батьківського і материнського спадку. На 1711 р. залишалася незаміжньою⁶³.
- 34/ Георгій (1701 – † 1725)** **16**
 др.: Фенна, д. Олександра Кульчицького Штокайла.
 Разом з батьком у 1701 р. учасник судової суперечки з Попелями Зозулями з Кульчиць. У 1715 р. зробив для дружини Фенни Кульчицької Штокайло реформаційний запис у перемишльському гроді на 440 зл. У 1721 р. дарував Миколаю Кульчицькому Тулюку ріллю в частці Тарасов'ят. У 1723 р. позивався з Йоаном Кульчицьким Тулюком. Наявні в чорнових актах перемишльського гроду підписи Георгія вказують на його вміння читати і писати⁶⁴.
- VII покоління**
- 35/ Теодор (1712 – † між 1757/1762)** **21**
 др.: 1) Катерина, д. Йоана Городиського Шипяка.
 2) Анна, д. Йоана Ортинського Кушпрака.
 На 1712 р. вже одружився з однією з трьох дочок Йоана Городиського Шип'яка та переселився до Городища. У 1713 р. як спадкоємець покійного тестя позивався з Городиськими Браками. У 1719 р. тримав у заставі від Йона Копистинського ріллю в частці Яцковській у Городищі. У 1734 р. набув від Базилія Городиського Абрамовича нерухомість. У 1743 р. став власником підданого з Городищ, придбаного від Михайла Городиського Братка. У 1757 р. вже був одружений вдруге з Анною Ортинською, від якої мав дочку⁶⁵.
- 36/ Андрій (1717 – † між 1725/1732)** **21**
 др.: Гелена, д. Андрія Кульчицького Волчка.
 У 1717–1725 рр. спільно з братами учасник кількох судових процесів зі шляхтою з Кульчиць. У 1732 р. батько Андрія, Яцентій, маніфестував у перемишльському гроді, заявляючи, що його покійний син не робив жодних записів для дружини Гелени Кульчицької Волчко⁶⁶.
- 37/ Стефан (1717–1725)** **21**
 Відомий з кількох судових процесів, де виступає разом з батьком та братами. Зокрема, у 1717 р. разом з батьком та братом Андрієм звинувачений у побитті Йона Кульчицького Полівки. У 1723 р. учасник суперечки з Станіславом Кульчицьким Волчком. У 1725 р. разом з братами позивався з Чайківськими Тимковичами у справі спадку своєї баби Катерини Кульчицької Мелькович⁶⁷.
- 38/ Анна (1718–1725)** **21**
 ч.: Михайло Кульчицький Штокайло.
 У 1718 р. вийшла заміж. Наступного року її чоловік Михайло Кульчицький позивав тестя, звинувачуючи у несплаті посагу (2 волів, 4 корів, 1 коня, 400 зл.). Справа за кілька місяців була

полагоджена і 21 червня 1719 р. Михайло Кульчицький зробив в актах перемишльського гроду реформаційний запис для дружини на 400 зл.⁶⁸

39/ Йоан (1720–1764)

22

др.: Єфросинія, д. Яцентія Кульчицького Чопика.

У судових процесах виступає спільно з братами. Зазвичай це дрібні сутички з сусідами в Кульчицях, наприкінці 1740–1750-х рр. це суперечки щодо рівномірного накладення фіскальних тягарів серед кульчицької шляхти. У 1747 р. зробив реформаційний запис для дружини на 150 зл. Десяток майнових угод вказують на Йоана як на заощадливого господаря, що послідовно збільшував свої землеволодіння упродовж 1730–1750-х рр. Зокрема, у 1738 р. набув поля на заболоті в частці Тарасов'ят від дядька Яцька Баранецького; у 1742 р. став власником кількох загонів поля, набутих від Станіслава Кульчицького Волчка; у 1746 р. отримав маєтки в частці Сметанчат від брата Теодора; у 1748 р. придбав сіножаті в частці Сметанчат від Йоана Кота; у 1751 р. набув землевласність на Заболоті від двоюрідного брата Андрія Баранецького. У 1751 р. набув якусь землевласність в частці Сметанчат від Попелів Олешковичів. Зберігся автограф Йоана, отже він вмів читати і писати⁶⁹.

40/ Павло (1731–1763)

22

др.: Маріанна Городиська Каматяк.

У більшості випадків в перемишльських актах згадується разом з братами. Зокрема, у 1740 р. придбав частину ріллі від Стефана Кульчицького Волчка. У 1746 р. разом з братом Андрієм продав якісь городи в частці Тарасов'ят Стефану Кульчицькому Васюндакові. У 1749 р. відступив брату Теодору якісь землі в частці Тарасов'ят. У 1763 р. придбав з братами Теодором і Андрієм землі “на засув'ю” від Йоана Баранецького⁷⁰.

41/ Теодор (1720–1767)

22

др.: Гелена, д. Станіслава Кульчицького Колодчака.

У 1730 р. зробив реформаційний запис для дружини Гелени Кульчицької Колодчак на 200 зл. Наступного року разом з братами відступив свої ріллі за Дністром Казимиру Голковському. У 1746 р. повторно відступив Голковському землі за Дністром в частці Сметанчат. У 1746 р. дарував певну землевласність брату Йоану. У 1749 р. дарував брату Павлу ріллю “на Угерському”. У 1756 р. з братами Павлом і Андрієм набув в частці Вачинят ріллю від Кульчицьких Чопиків. У 1763 р. придбав з братами Павлом і Андрієм землі “на засув'ю” від Йоана Баранецького. Як і брат Йоан, вмів писати⁷¹.

42/ Андрій (1721–1767)

22

др.: Гелена, д. Яцентія Кульчицького Штокайла.

У 1731 р. разом з братами відступив свої ріллі за Дністром Казимиру Голковському. У 1746 р. з братом Павлом відступили Стефану Кульчицькому Васюндакові якісь городи в частці Тарасов'ят. У 1753 р. набув від Йоана Баранецького ріллю “в Лужку”. У 1756 р. з братами Павлом і Теодором набув в частці Вачинят ріллю від Кульчицьких Чопиків. У 1763 р. придбав з братами Павлом і Теодором землі “на засув'ю” від Йоана Баранецького. У 1762 р. записав доживоття на своїх маєтках дружині Гелени Кульчицькій Штокайло. В судових процесах незмінно виступає разом з братами⁷².

43/ Тетяна (1729–1748)

22

чол.: Андрій, с. Павла Кульчицького Дашинича.

У 1731 р. Андрій Кульчицький Дашинич зробив у перемишльському гроді для дружини Тетяни Баранецької реформаційний запис на 150 зл. посагу. Після одруження певний час не зрікалася зі своїх прав на батьківські і материнські маєтки попри отримання посагу, з приводу чого у 1748 р. її брати подали до перемишльського гроду відповідний маніфест⁷³.

44/ Самуель (1724–1736)

34

У 1724–1725 рр. разом з батьком і братами учасник судової суперечки з двоюрідними братами по матері Кульчицькими Штокайлами у справі рухомого спадку по смерті Олександра Кульчицького Штокайла. У 1729 р. разом з братом Андрієм позваний до перемишльського гроду Йоаном Кульчицьким Гнидою, щодо заставленої йому за 40 зл. ріллі. Баранецькі невдовзі після укладення угоди про заставу за спиною Кульчицького Гниди відступили цю ріллю Казимиру Голковському. У 1731 р. від імені братів Андрія і Йоана квітнував з певних претензій Катерину, дружину Йоана Кульчицького Поливку. У 1736 р. позиваний братом Андрієм, котрий вимагав виділення своєї частки батьківського спадку⁷⁴.

45/ Андрій (1724–1752)

34

У 1724–1725 рр. разом з батьком і братами учасник судової суперечки з двоюрідними братами по матері Кульчицькими Штокайлами у справі рухомого спадку по смерті Олександра Кульчицького Штокайла. У 1740-х рр. разом з братом Йоаном послідовно розпродує батьківську маєтність в Кульчицях Казимиру Голковському (1741), Георгію Кульчицькому Тарасовичу (1743), Теодору Баранецькому (1746), Павлу Баранецькому (1749)⁷⁵.

46/ Йоан (1724–1782)

34

др.: Єфросинія, д. Йоана Якубинського, попа з Бабиного.

У 1724–1725 рр. разом з батьком і братами учасник судової суперечки з двоюрідними братами по матері Кульчицькими Штокайлами у справі рухомого спадку по смерті Олександра Кульчицького Штокайла. У 1740-х рр. разом з братом Андрієм послідовно розпродує батьківську маєтність у Кульчицях Казимиру Голковському (1741), Георгію Кульчицькому Тарасовичу (1743), Теодору Баранецькому (1746), Павлу Баранецькому (1749). Після 1752 р. (мабуть по смерті брата Андрія) продовжує це робити самостійно, відступаючи свою нерухомість Андрію Баранецькому (1753), Олександрові Кульчицькому Штокайлу (1754), Павлу Кульчицькому Тулюку (1762), двоюрідним братам Теодору, Павлу, Андрію Баранецьким (1763). У 1782 р. підтвердив своє шляхетське походження у перемишльському земському суді⁷⁶.

47/ Олександр (1724–1757)

34

др.: Маріанна, д. Михайла Кульчицького Сметанки (?).

У 1724–1725 рр. разом з батьком і братами учасник судової суперечки з двоюрідними братами по матері Кульчицькими Штокайлами у справі рухомого спадку покійного Олександра Кульчицького Штокайла. У 1757 р. якийсь Олександр згадується як чоловік Маріанни, дочки Михайла Кульчицького Сметанки. Його можна ототожити з сином Георгія Баранецького, втім, прямих вказівок на це немає⁷⁷.

VIII покоління

48/ Теодор (1737–1782)

35

Народжений від першого шлюбу Теодора Б. з Катериною Городиською Шип'як.

др.: Маріанна, д. Михайла Городиського Братка.

Присутній у багатьох судових процесах шляхти с. Городища 1740–1760-х рр. У 1740-х рр. активно збільшував свої землеволодіння в Городищі за рахунок придбань від тестя Михайла Городиського Братка (1737, 1743, 1744, 1749), Базилія Попеля (1740), Базилія Городиського Абрамовича (1749), Йоана і Павла Городиських Журавлів (1750). З кінця 1750-х рр. провадив багаторічний судовий процес із сестрою Маріанною та Кульчицькими Поливками. Після 1762 р. предметом суперечки стала спадщина бездітного брата Самуеля⁷⁸.

49/ Самуель / Симеон (1738–1762)

35

Народжений від першого шлюбу Теодор Б. з Катериною Городиською Шип'як.

др.: Маріанна, д. Адама Чайківського Беринди.

Разом із братом Теодором учасник багатьох конфліктів між шляхтою с. Городища у 1740–1750-х рр. Поза тим, сам або разом з братом, активно скуповував землі в Городищі (від Базилія Городиського Абрамовича, Яцентія Городиського Братка, Йоана і Павла Городиських Журавлів). У 1753 р. записав для своєї дружини Маріанни Чайківської доживоття на маєтностях у Городищі. Помер бездітним⁷⁹.

50/ Маріанна (1738 – † між 1761/1771)

35

Народжена від першого шлюбу Теодора Б. з Катериною Городиською Шип'як.

чол.: Миколай, с. Йоана Кульчицького Поливки.

У 1755 р. Миколай Кульчицький Поливка зробив для Маріанни Б. реформаційний запис на 200 зл. посагу. У 1760-х рр. разом з чоловіком позивалася з братом Теодором у справі спадку іншого брата – бездітного Самуеля⁸⁰.

51/ Анастасія (1756–1762)

35

Народжена від другого шлюбу Теодора Б. з Анною Ортинською Кушпрак.

чол.: Теодор, с. Базилія Пацлавського Жидовича.

У 1756 р. отримала спадок від матері Анни Ортинської. У 1762 р. позивалася з братами щодо батьківської спадщини⁸¹.

52/ Йоан (1754)	36
У 1754 р. разом з дядьком Теодором відступив Теодору Чайківському Трунку ріллю в частці Трасов'ят "на Угерському" ⁸² .	
53/ Яків (1759–1782)	39
54/ Павло (1759–1782)	39
55/ Теодор (1768–1782)	39
Троє братів – Яків /53/, Павло /54/, Теодор /55/ – відомі з кількох судових процесів. Зокрема, перші двоє разом із батьком позивалися у 1761 р. з Кульчицькими Жигайлами, звинувачуючи один одного в наїздах і побитті. У 1768 р. всі троє разом з двома десятками кульчицької шляхти звинувачували Базилія Кульчицького Густа у махінаціях із землею та неналежному виконанні обов'язків пленіпотента в перемишльському гроді. На початку 1770-х рр. брати позивалися з власниками сусідніх Радилевичів Блонськими та Йоаном Городиським Каматяком. У 1782 р. всі троє отримали підтвердження свого шляхетського статусу у перемишльському земському суді ⁸³ .	
56/ Маріанна (1758)	39
чол.: Йоан, с. Теодора Кульчицького Дашинича. У 1758 р. зреклася своїх прав на батьківські та материнські маєтки на користь батька ⁸⁴ .	
57/ Маріанна (1759)	40
чол.: Базилій, с. Йоана Кульчицького Дашинича. У 1759 р. Базилій Кульчицький Дашинич визнав борг перед своєю дружиною Маріанною Б. у розмірі 250 зл. ⁸⁵	
58/ Гелена (1763)	40
чол.: Станіслав, с. Андрія Кульчицького Тарасовича. У 1763 р. Станіслав Кульчицький Тарасович зробив реформаційний запис посагу (250 зл.) у перемишльських актах для дружини Гелени Б. ⁸⁶	
59/ Михайло (1766–1782)	41
У 1766 р. разом з Кульчицькими Волчками позивав до перемишльського гроду Кульчицьких Штокайлів. У 1767 р. від імені батька позивав Шахновичів з приводу застави за 300 зл. поля, яке Шахновичі забрали, відмовившись повернути позичені 300 зл. У 1782 р. підтвердив свій шляхетський статус у перемишльському земському суді ⁸⁷ .	
60/ Єфросинія (1753)	41
чол.: Теодор, с. Стефана Кульчицького Жигайла. У 1753 р. Теодор Кульчицький Жигайло зробив для дружини Єфросинії Б. реформаційний запис на 200 зл. посагу у перемишльському гроді ⁸⁸ .	
61/ Катерина (1759–1767)	41
чол.: Самуель, с. Йоана Кульчицького Жигайла Смука. У 1759 р. Самуель Кульчицький Жигайло зробив для дружини Катерини Б. реформаційний запис на 200 зл. посагу у перемишльському гроді ⁸⁹ .	
62/ Гелена (1761)	41
чол.: Михайло, с. Якова Баранецького Ковча попа. У 1759 р. Михайло Баранецький зробив для дружини Гелени Б. реформаційний запис на 200 зл. посагу у перемишльському гроді ⁹⁰ .	
63/ Йоан (1755–1756)	42
др.: Гелена Сілецька. У 1755–1756 рр. позивався з Кульчицькими Волчками з приводу материнського спадку ⁹¹ .	
64/ Яків (1782)	42

65/ Михайло (1782) **42**
 У 1782 р. брати Яків /64/ і Михайло /65/ підтвердили своє шляхетське походження в перемишльському земському суді⁹².

IX покоління

66/ Костянтин (1761) **48**

67/ Андрій (1766–1774) **48**
 др.: Маріанна Городиська.

68/ Данило (1771–1773) **48**
 др.: Маріанна Яворська Червакович.

69/ Яцентій (1771–1773) **48**
 Четверо синів Теодора – Костянтин /66/, Андрій /67/, Данило /68/, Яцентій /69/ – виступають разом з батьком у судових процесах з Миколаєм Копистинським та двоюрідними братами Кульчицькими Поливками. Землевласники в с. Городищі⁹³.

70/ Михайло (1782) **63**
 У 1782 р. підтвердив своє шляхетське походження в перемишльському земському суді (Ф. 65. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 319–322).

Ванько Б. залишив чисельну сім'ю. Однак більшість його дітей відомі за земськими актами 1590-х рр. з судової суперечки з іншими власниками Баранчиців Малих і Великих. Пізніші записи повідомляють лише про Павла/Пашка, Данила і Андрія. У 1610-і рр. сини Ванька переселяються до Кульчиців, відпродавши свої частки у родинному осідку Петру Ковиницькому, перемишльському земському писареві. Цьому передувало одруження Павла з Анною, дочкою Васька Кульчицького Сметанки. У 1614 р. Павло/Пашко набув від Кульчицьких Сметанків частину їхніх маєтностей. Його співвласником став брат Данило. Лише Павло / Пашко залишив нащадків, доля решти Ванькових синів та їхнього потомства після 1619 р. невідома.

Упродовж XVII–XVIII ст. Ваньковичі продовжували володіти земельними наділами в Кульчицях. У 1710-х рр. Андрій внук Теодор /35/ одружився з однією із трьох дочок Івана Городиського Шип'яка й в такий спосіб він та його сини увійшли до складу землевласників у Городищі на частці Абрамовичів-Шип'яків.

За своїм майновим і суспільним статусом Ваньковичі нічим не різнилися від решти кульчицької та городиської шляхти. Всі відомості про них за період XVII – першої половини XVIII ст. – не виходять за межі майнових оборудок та суперечок зі своїми сусідами. Виняток становили лише діти Самуеля /15/, внука Павла/Пашка. Їхні шлюби з німецькою шляхтою, військова служба та утримання у посесії якихось королівщин у Перемишльському старостві, вказує на те, що вони відмовлялися вести життя незаможної гніздової шляхти.

**3. БАРАНЕЦЬКІ З РИТАРОВИЧІВ, БАЧІНИ, КУЛЬЧИЦІВ
 (нащадки Костя (1556–1583))**

I покоління

1/ Хома (1528–1559) **?**
 др.: Федя.

II покоління

2/ Кость (1556–1585) **1**
 др.: Марина, д. Тимка Кульчицького Климовича.

У 1556 р. звинувачував Ігната Бережницького, самбірського намісника, у захопленні коней. У 1581 р. отримав за дружиною Мариною Кульчицькою 30 зл. посагу. У 1585 р. дарував увесь маєток у Баранчицях Малих Грицькові Желіборському⁹⁴.

III покоління

3/ Сенько Костьович (1593–1607) **2**

др.: Кася Бачинська.
У 1593 р. учасник процесу щодо розмежування Баранчиців Малих від Волиці і Одрехова. У 1607 р. квитував Яцька Кульчицького Дуплевича зі сплати 30 зл.⁹⁵

4/ Яць (1593) 2

У 1593 р. учасник процесу щодо розмежування Баранчиців Малих від Волиці і Одрехова⁹⁶.

5/ Гриць (1617) 2

У 1617 р. відступив Петру Ковиницькому свої маєтності у Баранчицях Малих⁹⁷.

6/ Таця (1594) 2

Учасниця судового розгляду між власниками Баранчиць Малих і Петром Ковиницьким, щодо ставка, викопаного Ковиницьким у маєтностях Баранецьких, Чоловських, Літинських⁹⁸.

7/ Настя (1594–1603) 2

чол.: Яць Кульчицький Грицьович Дуплович.

Учасниця судового розгляду 1594 р. між власниками Баранчиць Малих і Петром Ковиницьким, щодо ставка, викопаного Ковиницьким у маєтностях Баранецьких, Чоловських, Літинських. У 1603 р. Яць Кульчицький отримав за Настею посагу 30 зл.⁹⁹

IV покоління

8/ Миколай / Мись Сенькович (1631–1652) 3

др.: Марина, д. Петра Терлецького, попа.

У 1631 р. зробив реформаційний запис для дружини Марини Терлецької на 30 зл. посагу. У 1643 р. з братами Лукою і Федором відпродали свій маєток у Баранчицях Малих Мартину Моравчицю, львівському земському судді. У 1652 р. з братами та племінником позивався з Йоаном Ритаровським щодо захоплення певних речей та каліченні коня Ритаровського. Учасник посполитого рушення 1648 р.¹⁰⁰

Родоначалник однієї з гілок Баранецьких із Кульчиць.

9/ Лука Сенькович (1641–1673) 3

др.: Настя, д. Івана Ритаровського.

Відпродавши разом з братами у 1643 р. частину Баранчиців Малих Мартину Моравчицю, переселився до Ритаровичів. Упродовж 1650–1660-х рр. незмінно виступає кредитором та утримувачем заставлених земель співвласників Ритаровичів, в такий спосіб розширюючи тут свої маєтності.

У 1641 р. зробив реформаційний запис для дружини Насті на суму 200 зл., одночасно отримав від тестя Івана Ритаровського під заставу 200 зл. півдворища, мабуть, як посаг.

У 1673 р. скаржився до перемишльського гроду на швагра Івана Ритаровського з приводу нападу та побиття. У протестації йменується “80-річним чоловіком” (“hominem octogenarium”)¹⁰¹.

Родоначалник Баранецьких із Ритарович.

10/ Федор Сенькович (1643 – † між 1691/1695) 3

др.: Галя, д. Яцька Бачинського Мішкуди.

У 1643 р. з братами Миколаєм і Лукою покинув Баранчиці Малі, відступивши свій родинний маєток Мартину Моравцю. До середини 1660-х рр. відомостей про Федора немає. З 1667 р. виступає серед власників Бачини неодмінно як набувач земельної нерухомості від Бачинських та їхній кредитор. У 1673 р. зробив реформаційний запис для дружини Галі Бачинської Мішкуди на 300 зл. посагу. У 1680-х рр. володів земельними частками у Кульчицях, ймовірно, отриманих у спадок від баби Марії Кульчицької Климович. У 1691 р. відступив їх племіннику Яцентію та Маріанні, дочці племінника Тимка. У 1695 р. згаданий вже як покійний¹⁰².

Родоначалник Баранецьких з Бачини.

3.1. БАРАНЕЦЬКІ (нащадки Миколая Сеньковича (1631–1652))

V покоління

11/ Тимко / Тома Миколайович (1652 – † між 1678/1679) 8

др.: Марина, д. Федора Чайківського.

Власник земельної частки у с. Кульчиці. У 1652 р. разом із батьком та дядьком звинувачений

Іваном Ритаровським у покаліченні коня останнього. У 1668 р зробив реформаційний запис для дружини Марини Чайківської на 300 зл. посагу. У 1678 р. дарував половину своїх маєтностей у Кульчицях єдиній дочці Маріанні, а половину – зятю Олександрю Баранецькому¹⁰³.

12/ Яцько (1655 – † між 1697/1699) 8

др.: Марія, д. Івана Городиського, священика з Дрогобича.

Маріанна Чайківська.

У 1655 р. звинувачений разом з братом Тимком та дядьком Лукою з боку Базилія, ритаровського священика, у побитті та наїздах. У 1660 р. зробив реформаційний запис для дружини Марії Городиської на 50 зл. посагу. У 1660–1690-х рр. розширює свою власність у Кульчицях, набуваючи земельні частки від Сенька, Базилія, Петра Кульчицьких Климовичів (1673), Марти, вдови Івана Кульчицького Дупльовича (1688), дядька Теодора Баранецького з Бачини (1691) та сина останнього Михайла (1695). У кінці 1680-х рр. провадив тривалий судовий процес з подружжям Олександром і Маріанною Баранецькими¹⁰⁴.

13/ Симеон / Самуель (1664 – † 1670) 8

др.: Пелагія, д. Теодора Кульчицького Мазніка.

Землевласник у с. Кульчицях. У 1664 р. зробив реформаційний запис для дружини Пелагії Кульчицької на 100 зл. посагу. У 1670 р. загинув від рук Ритаровських¹⁰⁵.

14/ Фенна (1670–1674) 8

чол.: Сень Кульчицький Климович.

У 1670 р. Сень Кульчицький Климович учинив у перемишльському гроді реформаційний запис для дружини Фенни Баранецької на 40 зл. посагу. Через чотири роки Фенна квітувала братів з плати посагу та зреклася своїх прав на батьківські маєтності¹⁰⁶.

VI покоління

15/ Маруся (1673–1710) 11

чол.: Олександр, с. Івана Баранецького з Кульчиць.

У 1673 р. з дядьком Яцентієм Б. отримала якийсь спадок від братів Кульчицьких Климовичів. У 1678 р. успадкувала від батька половину його маєтків. До початку 1710 р. незмінно згадується разом з чоловіком Олександром Баранецьким у численних майнових і судових справах. У 1710 р. подружжя квітувало Теодора Білинського Мельковича Пителя¹⁰⁷.

16/ Базилій (1687–1747) 12

др.: Олександра, д. Йордана Сулятицького.

З'являється у кінці 1680-х рр., разом з батьком і братом провадячи судові процеси проти Олександра і Маріанни Баранецьких. У 1701 р. відступив свою маєтність у Кульчицях Йоану, Яцентію, Теодорові Кульчицьким Густам. Одружившись з Олександрєю Сулятицькою, вдовою Самуеля Бандрівського з Гордині, переселився до Гордині. У 1739 р. зробив реформаційний запис для дружини на 100 зл. посагу. У 1747 р. з синами квітнував Кульчицьких Климовичів¹⁰⁸.

17/ Федько / Теодор (1690–1728) 12

др.: Анна, д. Адама Нанівського з Угерців.

У 1690-х рр. виступає спільно з батьком Яцьком та братом Базилієм. На початку 1700-х рр. згадується у кількох судових справах з кульчицькою шляхтою. Востаннє у 1728 р. у багаторічному судовому процесі з Кульчицькими Климовичами у справі спадку Сенька Кульчицького Климовича¹⁰⁹.

18/ Марія (1682–1686) 12

чол.: Федір, с. Сенька Кульчицького Гниди.

У 1683 р. Федір Кульчицький Гнида зробив реформаційний запис для дружини Марії Б. на 100 зл. посагу. Через три роки Федір визнав перед нею борг у розмірі 150 зл.¹¹⁰

19/ Єва (1692–1729) 12

чол.: Роман Сілецький Скребетич Шунік.

У 1720 р. Роман Сілецький зробив реформаційний запис для дружини Єви Б. на 200 зл. посагу. Усі згадки про Єву так чи інакше пов'язані з судовими справами між сілецькою шляхтою, де вона разом з чоловіком виступає позивачкою, або позваною¹¹¹.

20/ Йоан (1670) 13

21/ Катерина (1670)	13
22/ Марія (1670) У 1670 р. Йоан /20/, Катерина /21/, Марія /21/, разом дядьками звинувачували Івана, Самуеля, Мартина, Миколая Ритаровських у вбивстві батька. Поза тим, пізніших згадок про них немає.	13
VII покоління	
23/ Георгій (1736–1747)	16
24/ Миколай (1736–1747) Обидва брати – Георгій /23/ і Миколай /24/ – у 1736 р. разом із батьком мешкали в Гордині та судилися з Стефаном Устрицьким, винницьким стольником. У 1740-х рр. провадили справи з Кульчицькими Климовичами ¹¹² .	16
25/ Йоан (1728) Згаданий єдиний раз у справі Кульчицьких Климовичів проти Баранецьких ¹¹³ .	17
26/ Павло (1746) Згаданий єдиний раз у справі Кульчицьких Климовичів проти Баранецьких ¹¹⁴ .	17
27/ Григорій / Георгій (1728–1765) др.: Маріанна Погорецька. У 1740-х рр. з братом Стефаном та дядьком Базилієм позивався з Кульчицькими Климовичами. У 1750-х рр. позивався з Баранецькими, внуками Андрія. У 1765 р. відступив свої права на спадок по бездітній сестрі Маріанні Кульчицьким Тулюкам ¹¹⁵ .	17
28/ Стефан (1741–1756) У 1740-х рр. з братом Григорієм та дядьком Базилієм позивався з Кульчицькими Климовичами. У 1756 р. відступив свою частку власності у Кульчицях брату Стефану ¹¹⁶ .	17
29/ Маріанна (1745–1747) Померла бездітна.	17
30/ Катерина (1745–1747) 1745–1747. Обидві сестри – Маріанна /29/ і Катерина /30/ – разом з братами у 1740-х рр. виступають у судовій суперечці з Кульчицькими Климовичами ¹¹⁷ .	17
VIII покоління	
31/ Стефан (1782)	27
32/ Йоан (1782)	27
33/ Миколай (1782) Всі троє братів – Стефан /31/, Йоан /32/, Миколай /33/ – у 1782 р. підтвердили своє шляхетство у перемишльському земському суді.	27

3.2. БАРАНЕЦЬКІ З РИТАРОВИЧ (нащадки Луки Сеньковича (1641–1673))

V покоління	
34/ Йоан Кримчак (1682 – † між 1694/1695) др.: Анна Кульчицька Волчко. Маріанна, д. Базилія Баранецького з Братковичів. Власник частки у Ритаровичах, у 1680-х рр. орендував маєтки у найбільших власників Ритаровичів Липських. Товариш панцирної хоругви коронного ловчого Потоцького (1691–1694). На 1691 р. перебував у татарському полоні. У 1693 р. повернувся з Криму й невдовзі після повернення помер ¹¹⁸ .	9

35/ Маріанна (1670–1697)

9

чол.: Михайло, с. Васька Кульчицького Поливки.

У 1670 р. Михайло Кульчицький Поливка записав Маріанні Б. 300 зл. посагу на половині своїх маєтків. У 1697 р. виступає поряд із чоловіком у справі проти Попелів Олешковичів¹¹⁹.

VI покоління

36/ Григорій (1695–1713)

34

Народжений від першого шлюбу Йоана Б. Кримчака з Анною Кульчицькою Волчко.

др.: Катерина, д. Миколая Відзовського.

У 1690-х рр. з сестрою Маріанною згадується у справах з кредиторами, котрі позичали певні суми для викупу з полону батька. Окрім батьківської частки у Ритаровичах володів материнським спадком у Кульчицях. У 1712 р. відступив свою власність у Кульчицях Петру Кульчицькому Волчковичу. Зберігся автограф Григорія, що вказує на його вміння читати і писати¹²⁰.

37/ Деміан (1717 – † 1740)

34

Народжений від другого шлюбу Йоана Б. Кримчака з Маріанною Баранецькою з Братковичів.

др.: Маріанна, д. Станіслава Гумовського закрочимського чашника.

Товариш панцирної хоругви коронного конюшого Дідушицького (1719–1729). Добжинецький стольник (1729–1740). Власник частки у Тисарові і Жупаньому, набутих від спадкоємців стрийського войського Максиміліана Комарницького. В цілому господарська діяльність Деміана Б. зосереджена в маєтностях матері і наколишніх селах (Братковичі, Любинці, Семигинів). У 1729 р. зробив реформаційний запис для дружини Маріанни Гумовської на 6000 зл. посагу¹²¹.

38/ Маріанна (1695–1731)

34

Народжена від першого шлюбу Йоана Б. Кримчака з Анною Кульчицькою Волчко.

чол.: Михайло, с. Андрія Баранецького з Кульчиців.

На 1696 р. вже вийшла заміж. У 1714 р. чоловік записав Маріанні 200 зл. посагу на половині своїх маєтків. Окрім того, володіла нерухомістю в Кульчицях, успадкованою від матері. Упродовж 1700–1720-х рр. поступово розпродує її Олександрю Кульчицькому Штокайлу (1702), Миколаю Кульчицькому Гулюку (1719), Казимиру Голковському (1731). Померла бездітною¹²².

VII покоління

39/ Андрій (1747–1750)

37

др.: Франциска Баранська.

У 1747–1750 рр. позивався з Лясотами до перемишльського гродського суду у справі оренди маєтку у с. Пукеничах, який орендували Лясоти й довели до розорення. Згаданий як добжинецький стольник. Втім, це, можливо, помилка й мало б бути стольникович¹²³.

VIII покоління

40/ Михайло (1756)

39

41/ Тадей (1756)

39

Обидва малолітні сини Андрія Михайло /40/ і Тадей /41/ у 1756 р. під опікою матері і вітчима Йоана Залеського формально були введені у володіння батьківською часткою у Ритаровичах та заставленим маєтком у Пукеничах.

3.3. БАРАНЕЦЬКІ З БАЧИНИ
(нащадки Федора Сеньковича (1643 – † між 1691/1695))

V покоління

42/ Михайло (1681–1714)

10

др.: Катерина Бачинська Тироняк.

У 1690-х рр. згаданий неодноразово у судовій суперечці Пацлавських Потерайків із Бачинськими Лешковичами і Пукшинами. Окрім власності в Бачині володів земельним наділом у Кульчицях. У 1695-1606 рр. відступив кульчицькі маєтності Яцьку та Олександрю Баранецьким. У 1714 р. певні землі в частці Гринів'ят в Бачині відступив Базилю Погорецькому¹²⁴.

43/ Гануся (1681)

10

- 44/ Марія (1681–1686)** **10**
 чол.: Лука Бачинський Терешко.
- 45/ Тетяна (1681)** **10**
 Усі три сестри Гануся /43/, Марія /44/, Тетяна /45/ разом з батьком та братом у 1681 р. квітували Іллю Бачинського Мишкуду зі сплати 100 зл., які належали їхній покійній матері Галі Бачинській Мишкуді¹²⁵. Поза тим Марія згадана ще раз у 1686 р. як дружина Луки Бачинського Терешка¹²⁶.
- VI покоління**
- 46/ Георгій (1731–1742)** **42**
 Катерина Бачинська Лешкович
 (Васзупа).
- VII покоління**
- 47/ Базилій (1759–1782)** **46**
- 48/ Олександр (1759–1782)** **46**
 др.: Євдокія Семаш.
- 49/ Маріанна (1759–1768)** **46**
 чол.: Стефан Бачинський Цапек.
- 50/ Анна (1759–1765)** **46**
 чол.: Михайло Бачинський Мішкуда.
 Матей Погорецький.
 В 1759–1761 рр. Базилій /47/, Олександр /48/, Маріанна /49/, Анна /50/, звинувачувалися Андрієм Бачинським Цапком у нападах та словесних погрозах. Згодом сестри згадуються виключно у справах, які провадили їхні чоловіки. Натомість Базилій і Олександр у 1782 р. підтвердили своє шляхетство у перемишльському гродському суді¹²⁷.
- 51/ Теодор († до 1722)** **?**
 др.: Катерина Кшехинська.
- 52/ Єва (1722–1753)** **51**
 чол.: Георгій Ручевич.
 У 1722 р. Єва /52/, дочка вже покійного Теодора /51/ Б. і Катерини Кшехинської, власниця наділу у частці Котлов'ят у Бачині, звинувачувала Йоана Бачинського Пукшина у захопленні батьківської спадщини. У 1753 р. Єва відступила згадані володіння тому ж Йоану Бачинському Пукшину. Обидва записи не дають відповіді, який стосунок згаданий батько Єви мав до решти Баранецьких у Бачині¹²⁸.
- 53/ Йоан Дудич (1715–1726)** **?**
 др.: Маріанна, д. Йоана Кровицького.
 Згаданий у кількох конфліктах з Бачинськими Котловичами. Власник земельного наділу у частці Колов'ят у Бачині. Родинний зв'язок з рештою членів роду невідомий¹²⁹.

4. БАРАНЕЦЬКІ ТАБАКА І КОВЧІ (нащадки Леся (1576 – † до 1585))

- I покоління**
- 1/ Лесь (1571 – † до 1580)** **?**
 др.: Катерина, д. Федора Кульчицького.
 У 1571 р. отримав за дружиною Катериною Кульчицькою 20 зл. посагу. У 1580 р. вже був покійним оскільки у судовому процесі проти подружжя Дашка Літинського і Марухни Кальнофойської поряд з Ваньком, Васьком, Костем Баранецькими виступає його вдова Катерина та діти – Стефан, Пазя, Ганна¹³⁰.

II покоління

2/ Стефан / Стець Грабовський (1580–1627) 1

др.: Маруся, д. Герасима Бачинського Федоровича.
Софія Матчинська.

У 1580 р. бере участь у судовому процесі Баранецьких з подружжям Літинських у справі розмежування їхньої власності у Баранчицях Малих. У 1615 р. набув у Олександра Кульчицького Поливки осідок “на Сосниці” та луки “на Заболотю” в Кульчицях. Вітчимом Стефана був Венцеслав Грабовський, звідси прізвисько – Грабовський¹³¹.

3/ Пазя (1580) 1

Згадана єдиний раз у 1580 р. у судовому процесі Баранецьких з подружжям Літинських у справі розмежування їхньої власності у Баранчицях Малих (Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 296. – С. 409–410; Спр. 700–702; Спр. 297. – С. 985–986).

4/ Ганна (1580) 1

Згадана єдиний раз у 1580 р. у судовому процесі Баранецьких з подружжям Літинських у справі розмежування їхньої власності у Баранчицях Малих.

III покоління

5/ Дмитро Табака (1637–1654) 2

др.: Феська, д. Северина Кульчицького Ковча.

У 1637 р. отримав земельний наділ від Гриня Кульчицького. У 1639 р. записав доживоття для дружини на половині своїх маєтків. У 1652 р. з братом Самуелем відступили свої права на посаг покійної сестри Анни Базилію Созанському. У 1654 р. звинувачений разом з кількома Кульчицькими у вбивстві Васька Кульчицького Михайловича. Учасник посполитого рушення 1648 р.¹³²

Родоначальник Баранецьких Табак.

6/ Павло (1639–1647) 2

У 1639 р. з братами квітував сестру Марухну. У 1647 р. разом з іншими Баранецькими визначив певних пленіпотентів для ведення судових процесів у перемишльському гроді¹³³.

7/ Самуель (1639–1682) 2

Народжений від другого шлюбу Стефана Б. Табаки з Софією Матчинською.

др.: Фенна, д. Базилія Кульчицького Колчика.

У 1639 р. з братами квітував сестру Марухну. Перед 1644 р. одружився з Феною Кульчицькою Ковч, але реформаційний запис зробив щойно 1682 р. на 200 зл. посагу. У 1649 р. набув 2 лікті ріллі від Олександра Кульчицького Медвідя, у 1666 р. ріллю в чатці Дуплов’ят від тестя Васька Кульчицького Ковча¹³⁴.

Родоначальник Баранецьких Ковчів/Кольчів.

8/ Марухна (1627–1669) 2

Народжена від першого шлюбу Стефана Б. Табаки з Марусею Бачинською.

чол.: Стась, с. Федька Уруського Корбльовича.

У 1627 р. відступила Івану Бачинському Пукшину земельну власність у частці Гарасимовській в Бачині, успадковану від матері. У 1638 р. з чоловіком Станіславом Уруським визнали взаємно один одному доживоття на своїх маєтках та квітувала наступного року братів зі сплати посагу. У 1669 р. заставила за 10 зл. свою частку в “березині” Базилію Кульчицькому Пецу¹³⁵.

9/ Анна (1640) 2

чол.: Григорій, с. Івана Созанського Спреника.

У 1640 р. Григорій Созанський Спреник записав дружині Анні Б. 100 зл. посагу на половині своїх маєтків¹³⁶.

4.1. БАРАНЕЦЬКІ ТАБАКИ

IV покоління

10/ Стефан Табака (1671–1698) 5

Н, д. Григорія Чоловського.

Маруся, д. Мися Кульчицького Чопика.

- 11/ Павло Табака (1671–1679) 5**
- 12/ Марухна (1679) 5**
 Андрій, с. Стефана Добрянського Сокола.
- V покоління**
- 13/ N син (1698) 10**
 Народжений від першого шлюбу Стефана Б. Табаки з невідомою на ім'я Чоловською.
 Згаданий єдиний раз у заповіті батька (“do ciebie synu moy naystarszy ktorego spłodziłem z zoną pierwszą Czołoskieg Hrehorego y zony jego Nastasi, iż nie iestesz przy smierci moiey, a iezeli cie Pan Bog przywrci do oyczyny swoiey y do krewnych swich, aby ...”)¹³⁷.
- 14/ Петро Табачка (1707–1740) 10**
 Народжений від другого шлюбу Стефана Б. Табаки з Марусею Кульчицькою Чопик.
 др.: Маріанна, д. Михайла Ступницького попа.
 Маріанна Кульчицька.
 У 1707 р. сплатив сестрі Магдалині посаг та отримав від неї квит. У 1708 р. зробив реформаційний запис для першої дружини Маріанни Ступницької на 200 зл. посагу. У 1710-х рр. кілька разів згадується як продавець земельних наділів Йоану Баранецькому, брату Іллі, Григорію Кульчицькому Костику. У 1740 р. разом з сином позивав племінницю Маріанну, котра претендувала на певні земельні паї, з яких Петро сплачував податки¹³⁸.
- 15/ Іля (1715–1722) 10**
 Народжений від другого шлюбу Стефана Б. Табаки з Марусею Кульчицькою Чопик.
 др.: Катерина Бачинська.
 У 1715 р. придбав від брата Петра садибу з городами у частці Сеньов'ят в Кульчицях. А в 1722 р. відступив швагру Григорію Кульчицькому Гавичу певні земельні паї. Зберігся автограф Іллі, що свідчить про вміння писати¹³⁹.
- 16/ Магдалина (1707) 10**
 Народжена від другого шлюбу Стефана Б. Табаки з Марусею Кульчицькою Чопик.
 чол.: Самуель, с. Григорія Кульчицького Мельковича.
 У 1707 р. Самуель Кульчицький Мелькович зробив реформаційний запис для Магдалини на 100 зл. посагу¹⁴⁰.
- 17/ Катерина (1698–1702) 10**
 Народжена від другого шлюбу Стефана Б. Табаки з Марусею Кульчицькою Чопик.
 чол.: Григорій, с. Матвія Кульчицького Гавича.
 У 1698 р. чоловік Катерини зробив для неї реформаційний запис на 100 зл. посагу¹⁴¹.
- VI покоління**
- 18/ Стефан (1740–1767) 14**
 Народжений від першого шлюбу Петра Б. Табаки з Маріанною Ступницькою.
 др.: Гелена Кульчицька Дашинич.
 У 1740 р. позивався з двоюрідною сестрою Маріанною. У 1760-х рр. придбав від її спадкоємців частину наділів, одночасно відпродав Кульчицьким Костикам землі в частці Андрійков'ят¹⁴².
- 19/ Тетяна (1763) 14**
 Народжена від першого шлюбу Петра Б. Табаки з Маріанною Ступницькою.
 чол.: Базилій, с. Андрія Кульчицького Гута.
 У 1763 р. чоловік Тетяни записав їй 100 зл. посагу на половині своїх маєтків.
- 20/ Маріанна / Anna (1740–1763) 15**
 Михайло, с. Йоана Бачинського Мишкуди.
 Матей, с. Йоана Погорецького.
 У 1740 р. претендувала на батьківські землі, з яких сплачував податки Петро Б. Останній подав до перемишльського гроду відповідну скаргу на племінницю. У 1763 р. записала усі свої маєтності у Кульчицях другому чоловікові. В документах йменується то Маріанною, то Анною¹⁴³.

VII покоління

21/ Йоан (1782) 18

22/ Базилій (1782) 18

У 1782 р. брати Йоан /22/ і Базилій /23/ підтвердили своє шляхетство у перемишльському гродському суді¹⁴⁴.

4.1. БАРАНЕЦЬКІ КОВЧІ (КОЛЬЧІ)

IV покоління

23/ Стефан (1682–1686) 7

др.: Анна Струтинська.

У 1682 і 1686 рр. отримав від діда по матері Базилія Кульчицького Ковча осідок з ріллею у Кульчицях¹⁴⁵.

24/ Самуель Ковч (1688–1696) 7

др.: Мандзя, д. Івана Кульчицького Жигайла.

У 1680 р. зробив реформаційний запис для дружини Мандзі Кульчицької на 100 зл. посагу. У 1693 р. з братом Йоаном сплатив посаги для своїх сестер. У 1695–1696 рр. відступив брату Йоану якісь городи та ріллю в частці Шелестовичів¹⁴⁶.

25/ Йоан Ковч (1691 – † 1734) 7

др.: Єфросинія, д. Теодора Ортинського.

У 1691 р. отримав від матері 3 загони ріллі в частці Тарасов'ят. У 1693 р. зробив реформаційний запис для дружини Фесі Ортинської на 200 зл. У 1694–1696 рр. набув від брата Самуеля городи та ріллю в частці Шелестовичів. У 1699 р. записав на дружину доживоття на своїх маєтках. У 1715 р. відступив Станіславу Кульчицькому Волчку ріллю на 15 ліктів в частці Сеньов'ят. Згаданий в кількох судових справах між кульчицькою шляхтою¹⁴⁷.

26/ Євдокія (1693 – † до 1708) 7

чол.: Йоан Білинський Слотило Ванда.

У 1693 р. квітувала братів зі сплати посагу¹⁴⁸.

27/ Анастасія (1693–1738) 7

чол.: Михайло піп, с. Йоана Кульчицького Сметанки.

У 1693 р. квітувала братів зі сплати посагу. У 1738 р. квітувала Андрія Попеля Олешковича з суми 200 зл.¹⁴⁹

28/ Анна (1699) 7

чол.: Стефан, с. Петра Городиського.

У 1693 р. квітувала брата Йоана зі сплати посагу. Одночасно Стефан Городиський зробив реформаційний запис дружині на 100 зл. посагу¹⁵⁰.

V покоління

29/ Маріанна (1698 – † між 1738/1742) 23

чол.: Іван, с. Базилія Кульчицького Сметанки Ручки.

У 1712 р. разом з сестрою розмежували батьківський спадок та квітували з опіки дядька Йоана. У тому ж році Йоан Кульчицький Сметанка Ручка записав Маріанні Б. 100 зл. посагу на половині своїх маєтків¹⁵¹.

30/ Теодозія (1698–1712) 23

чол.: Михайло Кульчицький Костик.

У 1712 р. разом з сестрою розмежували батьківський спадок та квітували з опіки дядька Йоана¹⁵².

31/ Яцентій Ковч (1725 – † між 1757/1759) 25

др.: Маріанна, д. Теодора Чайківського Шафара.

З 1742 р. священник церкви Преображення Господнього у с. Кульчицях. У 1742 р. зробив реформаційний запис для дружини Маріанни Чайківської. У 1730–1740-х рр. уклав кілька майнових

угод з місцевою шляхтою з Кульчиць. Востаннє згаданий у 1757 р. у справі з Кульчицькими Штокайлами і Волчками¹⁵³.

32/ Йоан Ковч (1725–1734) 25

У 1725 р. згаданий разом з братом Яцентієм і батьком у справі з Кульчицькими Мельковичами щодо спірних земельних ділянок, званих “запуст”. У 1733–1734 рр. розпродав свої маєтності брату Яцентію Б. та швагрю Георгію Кульчицькому Дашиничу Гниді¹⁵⁴.

33/ Настя (1707–1713) 25

чол.: Теодор Кульчицький Цмайло.

Згадана виключно у справах свого чоловіка Теодора Кульчицького¹⁵⁵.

34/ Катерина (1732–1742) 25

чол.: Георгій, с. Яцентія Кульчицького Гниди.

У 17442 р. Георгій Кульчицький Дашинич Гнида зробив реформаційний запис для Катерини Б. на 200 зл. посагу¹⁵⁶.

VI покоління

35/ Григорій Ковч (1752–1782) 31

36/ Михайло Ковч (1752 – † між 1773/1782) 31

др.: Гелена, д. Теодора Баранецького з Кульчиць.

Брати Григорій /35/ і Михайло /36/ виступають разом у кількох судових справах 1750–1760-х рр. проти Кульчицьких Чопиків, Попелів Олешковичів тощо¹⁵⁷. Поза тим, Михайло у 1761 р. зробив реформаційний запис для дружини Гелени Баранецької на 200 зл. (1761), а Григорій, переживши брата, у 1782 р. підтвердив шляхетство у перемишльському гродському суді¹⁵⁸.

37/ Анастасія (1745–1749) 31

чол.: Михайло, с. Теодора Кульчицького Дашинича.

У 1745 р. отримала від чоловіка Михайла Кульчицького Дашинича реформаційний запис на 200 зл. посагу. У 1749 р. квітувала з чоловіком батька з претензій та судових позовів щодо сплати посагу¹⁵⁹.

38/ Гелена (1759) 31

У 1759 р. Стефан Кульчицький Дашинич звинувачував братів і матір Гелени у відмові видати останню за нього заміж та порушенні укладених раніше заручин¹⁶⁰.

39/ Маріанна (1753–1762) 31

чол.: Георгій, с. Яцентія Кульчицького Сметанки.

У 1753 р. Георгій Кульчицький Сметанка зробив для дружини Маріанни Б. реформаційний запис на 300 зл. посагу. У 1762 р. подружжя визнало взаємно один одному доживоття на своєму маєтку¹⁶¹.

40/ Єфросинія (1763–1764) 31

чол.: Стефан Кульчицький Гавич.

Георгій Сілецький.

У 1763–1764 рр. позивалася з Самуелем Кульчицьким Гавичем щодо спадку по своєму першому чоловікові, вимагаючи сплати віна¹⁶².

VII покоління

41/ Григорій (1782) 36

42/ Базилій (1782) 36

У 1782 р. брати Григорій /41/ і Базилій /42/ підтвердили своє шляхетство у перемишльському гродському суді¹⁶³.

5. БАРАНЕЦЬКІ З КАЛЬНОФОСТІВ

У 1630–1640-х рр. якийсь Мацко Б. з дружиною Марією Береницькою разом з двома синами, Іваном і Ільком, мешкали у Кальнофостах. У 1642 р. Ілько загинув у сутичці з Шептицькими, власниками сусідніх Воцанців, залишивши вдовою Марію Попель та сиротою малолітню дочку Дороту. До

цієї сім'ї належав, напевне, якийсь Антон. Цікаво, що у скарзі 1638 р. Миколая Унятицького проти Мацка та його синів Баранецькі з Кальнофостів йменуються учтивими ("honestos"). Отже, це могли бути як нащадки Хоми та Грицька, так і цілком сторонні особи нешляхетного походження родом з котрихось Баранчиць (Малих або Великих)¹⁶⁴.

6. БАРАНЕЦЬКІ, СВЯЩЕНИКИ З ЧАПЛІВ

З 1650-х рр. Баранецькі зустрічаються в с. Чаплі коло Старої Солі, де вони впродовж століття несли священницьку службу. Чи було це якимось із відгалужень шляхетського роду Баранецьких – невідомо. В документах вони то йменуються шляхетними ("nobilis"), то ні.

Їхнім родоначальником ймовірно був Іван Баранецький, котрий у 1659 р. отримав від Єжи Любомирського, власника Чаплів, підтвердження на попівство. У 1670-х рр. перемишльські акти повідомляють про братів Івана, старосольського намісника, Стефана, Миколая, Олександра. В одному записі перші троє зветься рідними, а Олександр двоюрідним, в іншому: Іван і Стефан – рідними, а Миколай і Олександр – двоюрідними. У Івана було двоє дочок на 1690-і рр. вже заміжніх. Це Теодозія, віддана за Базилія Кульчицького Сметанку, священника в с. Дублянах, та Пелагія, дружина Івана, сина Стефана Білинського Слотиловича Царика, священника з Білини Великої.

Синами котрогось із них були брати Михайло (1694–1699) та Іван (1699), так само обидва священники у Чаплях. Івана зустрічаємо ще у 1720-х рр., втім, можливо, це представник наступного покоління роду¹⁶⁵.

7. БАРАНЕЦЬКІ

(нащадки Базилія († до 1674), попа з с. Городище)

Ще одна сім'я Баранецьких, відома у другій половині XVII ст., виводилася від Базилія, священника у с. Городище. Коли, власне, жив Базилій, невідомо. Про нього дізнаємося з судових суперечок, котрі виникли між його синами Сеньком (1657–1688), Іваном (1670–1675), Стефаном (1674–1675) та власниками частини Городища (Городиськими, Чайківськими, Білинськими). Брати перетендували на якусь частину земель, яка, як вони стверджували, належала до городиського попівства та була захоплена позваними. Видається, в самому Городищі вони не мешкали, а проживали у сусідній Ступниці та згадуються як учасники конфлікту між ступницькою шляхтою (Попелями Ластовчаками, Попелями Воробцями, Чайківськими Бериндами). Сенько (інакше – Шимко/Симеон) ще жив у 1688 р., коли разом зі своїми дітьми Ференсом, Стефаном, Фесею, Марусею, народженими у шлюбі з Полюхною Винницькою, квітнував Теодора Попеля Ластовчака зі 100 зл. та судових позовів. Пізніших згадок про нащадків священника Базилія немає¹⁶⁶.

8. БАРАНЕЦЬКІ НЕЗ'ЯСОВАНОГО ПОХОДЖЕННЯ

Упродовж XVI–XVIII ст. перемишльські акти фіксують певну кількість осіб із роду Баранецьких, котрих не вдається ідентифікувати та прив'язати до котрогось із відомих родових відламів. Зрештою, це явище властиве для всіх руських шляхетських родів Перемишльської землі.

Це, зокрема:

Стефан (1667–1670), одружений з якоюсь Мартою Чернковою¹⁶⁷.

Стефан (1674), одружений з Февронією, дочкою Йоана Ритаровського¹⁶⁸.

Іван († до 1671), одружений з Анною Кульчицькою Густо, та його діти: Миколай/Михайло (1677–1713) і Анна (1665–1705), дружина Романа Созанського Ворони¹⁶⁹.

Андрій († до 1709) з дружиною Анною Турецькою та їхній син Самуель (1699–1710), одружений з Анною Домбровською¹⁷⁰.

Базилій (1709–1711), одружений з Геленою Ортинською¹⁷¹.

Священик Григорій († до 1740) з дружиною Пелагією, дочкою Йоана Білинського, священника з Гордині, та син Григорія Андрій (1740)¹⁷².

Теодор († до 1753), одружений з Параскевією, дочкою Романа Бориславського, та його дочка Катерина (1757), видана за Христофора Ленартовича¹⁷³.

Маріанна, (1766), дочка Йоана († до 1766) і Софії Городиської Каматяк, дружини Томи Монастирського Вагущака¹⁷⁴.

Теодор (1771), одружений з Катериною Попель Олешкович¹⁷⁵.

Примітки:

- ¹ Центральний державний історичний архів України м. Львів (далі – ЦДІАЛ). – Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 69. – С. 100.
- ² Там само. – Спр. 262. – С. 182–183, 270–273, 1072–1073, 1272–1273; Спр. 264. – С. 45–46, 275–276.
- ³ Akta Grodzkie i Ziemskie z czasów Rzeczypospolitej z Archiwum t.zw. Bernardyńskiego we Lwowie, wydane staraniem Galicyjskiego Wydziału krajowego (далі – AGZ). – Lwów, 1888. – Т. XIII. – Nr. 225. Archiwum Główny Akt Dawnych. – Archiwum Zamojskich. – Sygn. 33. – S. 688; *Piekosiński F.* Jana Zamojskiego notaty heraldyczno-sfragistyczne // *Studia, rozprawy i materiały z dziedziny historii polskiej i prawa polskiego.* – Kraków, 1907. – Т. VII. – Nr. 781.
- ⁴ AGZ. – Lwów, 1891. – Т. XV. – Nr 112.
- ⁵ Ibid. – Lwów, 1903. – Т. XVIII. – Nr 681.
- ⁶ Ibid. – Nr. 597.
- ⁷ Ibid. – Nr. 597, 1332, 3872.
- ⁸ ЦДІАЛ. – Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 9. – С. 29.
- ⁹ Там само. – Спр. 7. – С. 215, 735; Спр. 8. – С. 1556, 194–195, 343–344, 729; Спр. 9. – С. 72, 309, 896, 976; Спр. 262. – С. 182–183, 270–272.
- ¹⁰ Там само. – Спр. 14. – С. 790, 808.
- ¹¹ Там само. – Спр. 7. – С. 215, 735; Спр. 262. – С. 272.
- ¹² Там само. – Спр. 19. – С. 127–128; Спр. 262. – С. 272–273.
- ¹³ Там само. – Спр. 17. – С. 443–444; Спр. 39. – С. 506–508; Спр. 262. – С. 272–273.
- ¹⁴ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 290. – С. 659; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 63. – С. 735–737; Спр. 64. – С. 1186.
- ¹⁵ Там само. – Спр. 63. – С. 735–737; Спр. 325. – С. 512.
- ¹⁶ Там само. – Спр. 292. – С. 1188; Спр. 293. – С. 842; Спр. 294. – С. 219.
- ¹⁷ Там само. – Спр. 64. – С. 1186; Спр. 299. – С. 476.
- ¹⁸ Там само. – Спр. 64. – С. 1186; Спр. 327. – С. 1223.
- ¹⁹ Там само. – Спр. 64. – С. 1186.
- ²⁰ Там само. – Спр. 110. – С. 471; Спр. 319. – С. 412.
- ²¹ Там само. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 40. – С. 444; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 102. – С. 486–488; Спр. 110. – С. 471; Спр. 319. – С. 412.
- ²² Там само. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 1. – С. 93–94; Спр. 40. – С. 56.
- ²³ Там само. – Спр. 2. – С. 1386.
- ²⁴ Там само. – Спр. 40. – С. 444; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 128. – С. 1499; Спр. 398. – С. 676; Спр. 405. – С. 2378; Спр. 421. – С. 1005–1007.
- ²⁵ Там само. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 4. – С. 290; Спр. 5. – С. 603; Спр. 6. – С. 434; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 405. – С. 378; Спр. 408. – С. 2145.
- ²⁶ Там само. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 1. – С. 340, 344, 826, 1012.
- ²⁷ Там само. – Спр. 12. – С. 1068; Спр. 31. – С. 90–91; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 446. – С. 2573; Спр. 448. – С. 3037; Спр. 454. – С. 999–1000.
- ²⁸ Там само. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 16. – С. 192–193; Спр. 30. – С. 546–547; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 218. – С. 224; Спр. 467. – С. 2698.
- ²⁹ Там само. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 32. – С. 1032.
- ³⁰ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 541. – С. 691, 2562.
- ³¹ Там само. – Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 7. – С. 735; Спр. 9. – С. 896; Спр. 268. – С. 897; Спр. 270. – С. 76.
- ³² Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 296. – С. 409–410; Спр. 700–702; Спр. 297. – С. 985–986; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 24. – С. 37; Спр. 268. – С. 20.
- ³³ Там само. – Спр. 285. – С. 72; Спр. 294. – С. 203, 296, 1629.
- ³⁴ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 68. – С. 2762; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 75. – С. 420–421; Спр. 80. – С. 25, 29; Спр. 82. – С. 110; Спр. 83. – С. 1371; Спр. 86. – С. 417, 633; Спр. 87. – С. 871; Спр. 285. – С. 73; Спр. 294. – С. 203; Спр. 296. – С. 1629; Спр. 297. – С. 1756; Спр. 301. – С. 977.
- ³⁵ Там само. – Спр. 285. – С. 72; Спр. 294. – С. 203; Спр. 296. – С. 1629.
- ³⁶ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 323. – С. 147, 1320–1321; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 294. – С. 203; Спр. 296. – С. 1629.
- ³⁷ Там само. – Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 75. – С. 420–421; Спр. 86. – С. 633–636; Спр. 294. – С. 203; Спр. 296. – С. 1629.
- ³⁸ Там само. – Спр. 297. – С. 1756; Спр. 64. – С. 815–816.
- ³⁹ Там само. – Спр. 297. – С. 1756.
- ⁴⁰ Там само.
- ⁴¹ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 68. – С. 2762; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 75. – С. 1760.

- ⁴² Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 97. – С. 275; Спр. 100. – С. 498–500; Спр. 101. – С. 539, 1475, 1496; Спр. 104. – С. 1553; Спр. 133. – С. 1421; Спр. 375. – С. 609, 613, 1044; Спр. 377. – С. 172; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 103. – С. 1409.
- ⁴³ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 95. – С. 531b; Спр. 97. – С. 275; Спр. 100. – С. 498, 500; Спр. 101 с. 1475, 1496; Спр. 104. – С. 1553; Спр. 375. – С. 609, 613, 1044; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 113. – С. 1421–1423.
- ⁴⁴ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 98. – С. 1111; Спр. 104. – С. 1553; Спр. 106. – С. 804, 808; Спр. 114. – С. 38; Спр. 131. – С. 676; Спр. 140. – С. 1496–1497; Спр. 142. – С. 1304–1305; Спр. 143. – С. 1251; Спр. 147. – С. 1714–1715, 1717; Спр. 154. – С. 919; Спр. 246. – С. 378; Спр. 377. – С. 172; Спр. 426. – С. 3311; Спр. 427. – С. 659; Спр. 429. – С. 407; Спр. 431. – С. 1529; Спр. 445. – С. 2372; Спр. 460. – С. 1359; Спр. 464. – С. 2171.
- ⁴⁵ Там само. – Спр. 98. – С. 1111; Спр. 106. – С. 804, 808–809; Спр. 219. – С. 723; Спр. 426. – С. 3311; Спр. 427. – С. 659; Спр. 429. – С. 407, 1596; Спр. 431. – С. 1529; Спр. 445. – С. 2372; Спр. 446. – С. 1735; Спр. 450. – С. 2332; Спр. 451. – С. 1602; Спр. 459. – С. 2291; Спр. 460. – С. 534, 1359; Спр. 464. – С. 1186.
- ⁴⁶ Там само. – Спр. 98. – С. 1111; Спр. 104. – С. 1553; Спр. 106. – С. 804, 808; Спр. 133. – С. 1421, 1428; Спр. 147. – С. 1717; Спр. 154. – С. 919; Спр. 214. – С. 230; Спр. 215. – С. 342; Спр. 219. – С. 121, 723; Спр. 220. – С. 321; Спр. 222. – С. 270; Спр. 224. – С. 117; Спр. 247. – С. 745; Спр. 426. – С. 3311; Спр. 427. – С. 659; Спр. 429. – С. 407; Спр. 445. – С. 2372; Спр. 446. – С. 1735; Спр. 460. – С. 1359; Спр. 464. – С. 2171; Спр. 465. – С. 19–21; Спр. 468. – С. 104; Спр. 487, 1596; Спр. 487. – С. 262; Спр. 495. – С. 1166; Спр. 623. – С. 932.
- ⁴⁷ Там само. – Спр. 106. – С. 808; Спр. 214. – С. 418.
- ⁴⁸ Там само. – Спр. 106. – С. 808; Спр. 445. – С. 2372; Спр. 461. – С. 1462.
- ⁴⁹ Там само. – Спр. 147. – С. 1717–1718.
- ⁵⁰ Там само. – Спр. 104. – С. 1553.
- ⁵¹ Там само. – Спр. 145. – С. 710; Спр. 149. – С. 2243–2244; Спр. 154. – С. 919; Спр. 214. – С. 4; Спр. 215. – С. 296; Спр. 216. – С. 116, 570; Спр. 219. – С. 121; Спр. 241. – С. 692–693; Спр. 246. – С. 378; Спр. 451. – С. 1602; Спр. 464. – С. 1053, 2171; Спр. 468. – С. 104; Спр. 490. – С. 2335; Спр. 491. – С. 793; Спр. 493. – С. 1914; Спр. 495. – С. 1166; Спр. 504. – С. 3068; Спр. 507. – С. 3795; Спр. 508. – С. 1294, 1301; Спр. 509. – С. 195; Спр. 510. – С. 3033; Спр. 518. – С. 1261, 2206, 2327; Спр. 519. – С. 160; Спр. 525. – С. 542; Спр. 541. – С. 586; Спр. 548. – С. 785.
- ⁵² Там само. – Спр. 149. – С. 2243–2244; Спр. 154. – С. 919; Спр. 215. – С. 296; Спр. 216. – С. 116; Спр. 222. – С. 311–313; Спр. 227. – С. 205–206.
- ⁵³ Там само. – Спр. 145. – С. 710; Спр. 149. – С. 2243–2244; Спр. 154. – С. 919; Спр. 215. – С. 296; Спр. 216. – С. 35, 116; Спр. 220. – С. 161; Спр. 222. – С. 313, 821; Спр. 224. – С. 469–470; Спр. 226. – С. 154; Спр. 235. – С. 679, 792; Спр. 237. – С. 236–237; Спр. 246. – С. 378; Спр. 451. – С. 1602; Спр. 457. – С. 604; Спр. 491. – С. 793; Спр. 493. – С. 1914; Спр. 495. – С. 1166; Спр. 507. – С. 3795; Спр. 508. – С. 1294; Спр. 509. – С. 195; Спр. 512. – С. 2124; Спр. 518. – С. 1261; Спр. 524. – С. 1735; Спр. 526. – С. 2043; Спр. 529. – С. 1443.
- ⁵⁴ Там само. – Спр. 131. – С. 676–677.
- ⁵⁵ Там само. – Спр. 140. – С. 1496–1497.
- ⁵⁶ Там само. – Спр. 219. – С. 723; Спр. 450. – С. 2332; Спр. 451. – С. 1602; Спр. 459. – С. 2291; Спр. 464. – С. 500–501, 515–516, 646.
- ⁵⁷ Там само. – Спр. 460. – С. 534; Спр. 461. – С. 524; Спр. 464. – С. 500–501, 515–516, 646; Archiwum Państwowy w Przemyślu. – Archiwum Biskupstwa Greckokatolickiego (далі – APP, ABGK). – Supl. – Sygn. 2. – S. 1.
- ⁵⁸ ЦДІАЛ. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 219. – С. 723; Спр. 464. – С. 500–501, 515–516, 646; Спр. 491. – С. 263; Спр. 495. – С. 1166, 3083.
- ⁵⁹ Там само. – Спр. 464. – С. 500–501, 515–516, 646, 1186.
- ⁶⁰ Там само. – Спр. 491. – С. 263–264.
- ⁶¹ Там само.
- ⁶² Там само.
- ⁶³ Там само. – Спр. 450. – С. 2332–2333; Спр. 491. – С. 263–264.
- ⁶⁴ Там само. – Спр. 223. – С. 50; Спр. 224. – С. 117; Спр. 227. – С. 325; Спр. 237. – С. 510; Спр. 244. – С. 438; Спр. 470. – С. 1365; Спр. 486. – С. 766; Спр. 487. – С. 262; Спр. 499. – С. 936; Спр. 512. – С. 2064; Спр. 519. – С. 1393; Спр. 521. – С. 490, 752; Спр. 524. – С. 2247; Спр. 526. – С. 1384–1385; Спр. 530. – С. 265.
- ⁶⁵ Там само. – Спр. 226. – С. 69; Спр. 227. – С. 70; Спр. 239. – С. 347; Спр. 245. – С. 581; Спр. 255. – С. 886; Спр. 256. – С. 12–13; Спр. 544. – С. 1128; Спр. 547. – С. 1805; Спр. 548. – С. 787; Спр. 549. – С. 21, 86; Спр. 556. – С. 1416, 1423, 1714; Спр. 558. – С. 1878; Спр. 559. – С. 258; Спр. 598. – С. 175.
- ⁶⁶ Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 504. – С. 3068; Спр. 507. – С. 3795; Спр. 509. – С. 195; Спр. 510. – С. 3033; Спр. 518. – С. 1261, 2206; Спр. 519. – С. 160; Спр. 525. – С. 542; Спр. 541. – С. 586.
- ⁶⁷ Там само. – Спр. 504. – С. 3068; Спр. 507. – С. 3795; Спр. 509. – С. 195; Спр. 510. – С. 3033; Спр. 518. – С. 2206; Спр. 519. – С. 160; Спр. 525. – С. 542.
- ⁶⁸ Там само. – Спр. 226. – С. 228; Спр. 508. – С. 1294, 1301.

- ⁶⁹ Там само. – Спр. 237. – С. 235; Спр. 241. – С. 693; Спр. 245. – С. 265; Спр. 247. – С. 690–691; Спр. 248. – С. 305–306, 892; Спр. 250. – С. 289, 477–478; Спр. 252. – С. 14, 421; Спр. 257. – С. 478; Спр. 263. – С. 208; Спр. 509. – С. 195; Спр. 518. – С. 1261; Спр. 529. – С. 1443; Спр. 541. – С. 106; Спр. 577. – С. 1684; Спр. 579. – С. 2975; Спр. 583. – С. 1154; Спр. 588. – С. 1407; Спр. 595. – С. 765; Спр. 608. – С. 1494; Спр. 617. – С. 743.
- ⁷⁰ Там само. – Спр. 237. – С. 235; Спр. 243. – С. 278; Спр. 247. – С. 638; Спр. 249. – С. 202; Спр. 253. – С. 455; Спр. 255. – С. 821; Спр. 262. – С. 298; Спр. 539. – С. 1373; Спр. 541. – С. 102, 106, 798, 1207; Спр. 568. – С. 3017, 3022–3023; Спр. 575. – С. 2218; Спр. 577. – С. 1684, 1689; Спр. 583. – С. 1154; Спр. 588. – С. 1407; Спр. 616. – С. 1206.
- ⁷¹ Там само. – Спр. 236. – С. 524; Спр. 237. – С. 235–237; Спр. 247. – С. 690–691; Спр. 248. – С. 892; Спр. 249. – С. 201–202; Спр. 252. – С. 13; Спр. 255. – С. 821; Спр. 258. – С. 784–785; Спр. 259. – С. 337–338; Спр. 260. – С. 549; Спр. 262. – С. 298; Спр. 509. – С. 195; Спр. 518. – С. 1261; Спр. 529. – С. 1443; Спр. 539. – С. 1373; Спр. 541. – С. 102, 106, 798, 1207; Спр. 577. – С. 1684; Спр. 583. – С. 1154, 1392; Спр. 588. – С. 1407; Спр. 627. – С. 478.
- ⁷² Там само. – Спр. 237. – С. 235; Спр. 247. – С. 638; Спр. 252. – С. 14–15; Спр. 255. – С. 821; Спр. 261. – С. 465–466; Спр. 262. – С. 298; Спр. 266. – С. 87; Спр. 511. – С. 710; Спр. 539. – С. 1373; Спр. 541. – С. 102, 106, 798, 1207; Спр. 577. – С. 1684; Спр. 579. – С. 1862; Спр. 583. – С. 1154; Спр. 588. – С. 1407; Спр. 618. – С. 801, 1015, 1052.
- ⁷³ Там само. – Спр. 237. – С. 343; Спр. 577. – С. 1684.
- ⁷⁴ Там само. – Спр. 237. – С. 510; Спр. 521. – С. 490, 752; Спр. 526. – С. 1385; Спр. 534. – С. 1433; Спр. 544. – С. 2100.
- ⁷⁵ Там само. – Спр. 244. – С. 438, 656, 737; Спр. 245. – С. 515–516; Спр. 247. – С. 745; Спр. 249. – С. 201; Спр. 250. – С. 289; Спр. 521. – С. 490, 752; Спр. 526. – С. 1385; Спр. 534. – С. 1433; Спр. 544. – С. 2100; Спр. 551. – С. 1104, 1146; Спр. 554. – С. 1729, 2078; Спр. 555. – С. 305–306; Спр. 572. – С. 1748; Спр. 583. – С. 1154, 1392; Спр. 589. – С. 3263–3264.
- ⁷⁶ Там само. – Спр. 237. – С. 510; Спр. 244. – С. 438, 656, 737; Спр. 245. – С. 326, 515–516; Спр. 247. – С. 745; Спр. 249. – С. 201; Спр. 252. – С. 253; Спр. 253. – С. 24; Спр. 261. – С. 468; Спр. 262. – С. 298; Спр. 521. – С. 490, 752; Спр. 526. – С. 1385; Спр. 554. – С. 1729, 2078; Спр. 555. – С. 305–306; Спр. 572. – С. 1748; Спр. 583. – С. 1154; Спр. 589. – С. 3263–3264; Спр. 623. – С. 932; Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 325–328.
- ⁷⁷ Там само. – Ф.13. – Оп. 1. – Спр. 256. – С. 12–13; Спр. 521. – С. 490, 752; Спр. 526. – С. 1385.
- ⁷⁸ Там само. – Спр. 241. – С. 5–6, 318; Спр. 243. – С. 295; Спр. 244. – С. 817; Спр. 245. – С. 582; Спр. 246. – С. 204–205; Спр. 249. – С. 163, 210; Спр. 250. – С. 25; Спр. 255. – С. 886; Спр. 260. – С. 105; Спр. 545. – С. 839, 2898; Спр. 548. – С. 935; Спр. 549. – С. 21, 86; Спр. 553. – С. 457; Спр. 556. – С. 1423, 1441, 1714; Спр. 570. – С. 2674; Спр. 572. – С. 1819; Спр. 574. – С. 1426; Спр. 577. – С. 1927; Спр. 598. – С. 175, 644–645; Спр. 599. – С. 914; Спр. 601. – С. 361–362, 548, 1791; Спр. 602. – С. 2489; Спр. 608. – С. 2586, 2770, 2784; Спр. 610. – С. 2123; Спр. 612. – С. 2057, 2283; Спр. 613. – С. 267; Спр. 614. – С. 2260; Спр. 621. – С. 742–744; Спр. 622. – С. 909; Спр. 625. – С. 2064; Спр. 630. – С. 1569; Спр. 634. – С. 709; Спр. 635. – С. 1271, 1877; Спр. 637. – С. 913, 939, 1038; Спр. 638. – С. 810, 1572, 2008, 2376.
- ⁷⁹ Там само. – Спр. 244. – С. 817; Спр. 249. – С. 163, 212, 523–524; Спр. 250. – С. 25, 527; Спр. 252. – С. 273; Спр. 255. – С. 886; Спр. 549. – С. 21, 86; Спр. 556. – С. 1416, 1423, 1714; Спр. 570. – С. 2674, 2928; Спр. 577. – С. 1927; Спр. 598. – С. 175, 644–645; Спр. 599. – С. 914; Спр. 601. – С. 361; Спр. 602. – С. 2489; Спр. 608. – С. 2586, 2784; Спр. 610. – С. 2123; Спр. 612. – С. 2057, 2283; Спр. 614. – С. 2260; Спр. 625. – С. 2065; Спр. 635. – С. 1270–1271, 1877, 1897; Спр. 637. – С. 913, 939.
- ⁸⁰ Там само. – Спр. 244. – С. 817; Спр. 254. – С. 512; Спр. 255. – С. 886; Спр. 549. – С. 21; Спр. 556. – С. 1714; Спр. 598. – С. 175, 644; Спр. 601. – С. 361; Спр. 614. – С. 2259–2260; Спр. 635. – С. 1271–1272; Спр. 637. – С. 913.
- ⁸¹ Там само. – Спр. 256. – С. 12–13; Спр. 618. – С. 800, 1053.
- ⁸² Там само. – Спр. 253. – С. 185.
- ⁸³ Там само. – Спр. 608. – С. 1494; Спр. 615. – С. 398; Спр. 616. – С. 1206; Спр. 617. – С. 743; Спр. 629. – С. 904; Спр. 637. – С. 1015; Спр. 638. – С. 1418, 1569, 1579; Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 319–322.
- ⁸⁴ Там само. – Ф.13. – Оп. 1. – Спр. 257. – С. 478.
- ⁸⁵ Там само. – Спр. 258. – С. 233.
- ⁸⁶ Там само. – Спр. 262. – С. 540.
- ⁸⁷ Там само. – Спр. 625. – С. 813; Спр. 627. – С. 478; Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 319–322.
- ⁸⁸ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 252. – С. 13.
- ⁸⁹ Там само. – Спр. 258. – С. 784.
- ⁹⁰ Там само. – Спр. 260. – С. 547–548.
- ⁹¹ Там само. – Спр. 597. – С. 1778; Спр. 598. – С. 592.
- ⁹² Там само. – Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 319–322.
- ⁹³ Там само. – Ф.13. – Оп. 1. – Спр. 625. – С. 2064; Спр. 630. – С. 1569; Спр. 634. – С. 709; Спр. 635. – С. 1877; Спр. 637. – С. 913, 939; Спр. 638. – С. 810, 1572, 2008, 2376; Спр. 639. – С. 2173.

- ⁹⁴ Там само. – Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 39. – С. 286; Спр. 45. – С. 45; Спр. 268. – С. 1032.
- ⁹⁵ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 323. – С. 146; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 294. – С. 203, 296, 1629.
- ⁹⁶ Там само. – Спр. 294. – С. 203, 296, 1629.
- ⁹⁷ Там само. – Спр. 85. – С. 939–941.
- ⁹⁸ Там само. – Спр. 297. – С. 1756.
- ⁹⁹ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 68. – С. 479; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 297. – С. 1756.
- ¹⁰⁰ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 86. – С. 1519–1520; Спр. 101. – С. 1475; Спр. 133. – С. 1421, 1428; Спр. 378. – С. 755; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 115. – С. 339; AGZ. – Lwów, 1911. – Т. XXI. – S. 31.
- ¹⁰¹ ЦДІАЛ. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 101. – С. 1475; Спр. 105. – С. 147, 778; Спр. 106. – С. 1180; Спр. 108. – С. 553; Спр. 111. – С. 188–189; Спр. 114. – С. 818, 1134–1137; Спр. 123. – С. 738; Спр. 126. – С. 57; Спр. 378. – С. 739, 755; Спр. 382. – С. 853; Спр. 398. – С. 402; Спр. 406. – С. 277–278; Спр. 412. – С. 615, 1836; Спр. 414. – С. 478; Спр. 438. – С. 1919; Спр. 446. – С. 974; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 112. – С. 863, 890–891, 895–897; Спр. 115. – С. 339; Спр. 123. – С. 860; Спр. 125. – С. 273–274, 658–659, 860–861; Спр. 130. – С. 917; Спр. 131. – С. 1095–1096.
- ¹⁰² Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 101. – С. 1475; Спр. 119. – С. 113; Спр. 122. – С. 366; Спр. 125. – С. 1346; Спр. 127. – С. 1890; Спр. 128. – С. 522; Спр. 129. – С. 116–119; Спр. 136. – С. 978–979; Спр. 147. – С. 1753; Спр. 151. – С. 857, 1195; Спр. 378. – С. 755; Спр. 398. – С. 402; Спр. 406. – С. 277–278; Спр. 412. – С. 615, 1836; Спр. 558. – С. 1741; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 115. – С. 339; Спр. 143. – С. 617; Спр. 144. – С. 2006.
- ¹⁰³ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 121. – С. 240, 246; Спр. 123. – С. 738, 743; Спр. 132. – С. 1289; Спр. 133. – С. 1421, 1428; Спр. 378. – С. 755; Спр. 382. – С. 853; Спр. 406. – С. 277–278; Спр. 408. – С. 1491; Спр. 412. – С. 615, 1836; Спр. 423. – С. 35; Спр. 426. – С. 3417; Спр. 429. – С. 407; Спр. 566. – С. 2082; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 140. – С. 534.
- ¹⁰⁴ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 109. – С. 145; Спр. 111. – С. 1002; Спр. 122. – С. 758; Спр. 123. – С. 743; Спр. 132. – С. 1289; Спр. 137. – С. 2381–2382; Спр. 146. – С. 441; Спр. 147. – С. 1753–1754; Спр. 151. – С. 1195–1196; Спр. 155. – С. 909; Спр. 382. – С. 853; Спр. 403. – С. 2612; Спр. 408. – С. 1491; Спр. 412. – С. 615, 1836; Спр. 423. – С. 35; Спр. 446. – С. 1377, 1736; Спр. 448. – С. 2286, 2452; Спр. 449. – С. 1140; Спр. 450. – С. 1896; Спр. 464. – С. 1554, 1578; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 135. – С. 472–473, 477–478; Спр. 137. – С. 1342.
- ¹⁰⁵ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 115. – С. 10, 14; Спр. 118. – С. 1456; Спр. 121. – С. 728; Спр. 123. – С. 743; Спр. 406. – С. 277–278; Спр. 408. – С. 1491; Спр. 417. – С. 1085; Спр. 441. – С. 3028.
- ¹⁰⁶ Там само. – Спр. 123. – С. 742; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 137. – С. 1342
- ¹⁰⁷ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 133. – С. 1421, 1428; Спр. 423. – С. 35; Спр. 142. – С. 2238; Спр. 147. – С. 1753–1754; Спр. 220. – С. 321; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 135. – С. 472–473, 477–478.
- ¹⁰⁸ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 146. – С. 441; Спр. 155. – С. 909; Спр. 214. – С. 450; Спр. 224. – С. 386–387; Спр. 237. – С. 416; Спр. 242. – С. 231; Спр. 248. – С. 462, 464; Спр. 446. – С. 1377, 1405, 1736; Спр. 448. – С. 2452; Спр. 449. – С. 1140; Спр. 450. – С. 1896; Спр. 464. – С. 1554, 1578; Спр. 465. – С. 19–21; Спр. 468. – С. 97; Спр. 511. – С. 721; Спр. 531. – С. 1088; Спр. 554. – С. 1525; Спр. 566. – С. 1487.
- ¹⁰⁹ Там само. – Спр. 146. – С. 441; Спр. 155. – С. 909; Спр. 214. – С. 450; Спр. 248. – С. 462, 464; Спр. 446. – С. 1377, 1405, 1736; Спр. 448. – С. 2452; Спр. 449. – С. 1140; Спр. 450. – С. 1896; Спр. 464. – С. 1578; Спр. 465. – С. 19–21; Спр. 468. – С. 97; Спр. 531. – С. 1088.
- ¹¹⁰ Там само. – Спр. 137. – С. 2381–2382; Спр. 142. – С. 1519.
- ¹¹¹ Там само. – Спр. 227. – С. 141; Спр. 531. – С. 1088.
- ¹¹² Там само. – Спр. 248. – С. 462, 464; Спр. 545. – С. 1952.
- ¹¹³ Там само. – Спр. 531. – С. 1088.
- ¹¹⁴ Там само.
- ¹¹⁵ Там само. – Спр. 247. – С. 213, 216; Спр. 248. – С. 462, 464; Спр. 255. – С. 830; Спр. 259. – С. 253; Спр. 264. – С. 117; Спр. 531. – С. 1088; Спр. 554. – С. 2077; Спр. 565. – С. 1011; Спр. 566. – С. 1488, 2082; Спр. 567. – С. 291, 732; Спр. 568. – С. 1928; Спр. 573. – С. 879, 987; Спр. 623. – С. 931–932.
- ¹¹⁶ Там само. – Спр. 248. – С. 462, 464; Спр. 255. – С. 830; Спр. 554. – С. 2077; Спр. 566. – С. 1488, 2082; Спр. 568. – С. 1928.
- ¹¹⁷ Там само. – Спр. 247. – С. 213, 216; Спр. 248. – С. 462, 464; Спр. 566. – С. 1488, 2082; Спр. 567. – С. 732; Спр. 568. – С. 1928.
- ¹¹⁸ Там само. – Спр. 136. – С. 1073; Спр. 436. – С. 2217; Спр. 437. – С. 1438; Спр. 438. – С. 1919, 2581; Спр. 446. – С. 2573; Спр. 448. – С. 3037; Спр. 449. – С. 626; Спр. 454. – С. 439–440; Спр. 456. – С. 956; Спр. 460. – С. 480; Спр. 461. – С. 1095; Спр. 463. – С. 1041; Спр. 464. – С. 2176; Спр. 468. – С. 96.
- ¹¹⁹ Там само. – Спр. 123. – С. 728; Спр. 449. – С. 626; Спр. 464. – С. 2176.
- ¹²⁰ Там само. – Спр. 152. – С. 900, 979; Спр. 154. – С. 195; Спр. 222. – С. 175; Спр. 463. – С. 1041, 1481; Спр. 464. – С. 235; Спр. 480. – С. 161; Спр. 495. – С. 802.

- ¹²¹ Там само. – Ф. 7. – Оп. 1. – Спр. 31. – С. 91, 162, 308, 348, 417; Спр. 32. – С. 614, 919, 971; Спр. 33. – С. 376, 383–384, 653; Спр. 34. – С. 666; Спр. 35. – С. 917; Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 463. – С. 1041; Спр. 480. – С. 161; Спр. 533. – С. 466; Спр. 538. – С. 1505; Спр. 539. – С. 441; Спр. 540. – С. 244, 518; Спр. 541. – С. 1486, 2685; Спр. 542. – С. 838, 1597; Спр. 548. – С. 867, 1906; Спр. 552. – С. 1748; Спр. 554. – С. 402; Спр. 574. – С. 1540.
- ¹²² Там само. – Спр. 152. – С. 979; Спр. 164. – С. 669–670; Спр. 216. – С. 35; Спр. 222. – С. 821; Спр. 226. – С. 154; Спр. 237. – С. 236–237; Спр. 463. – С. 1041, 2017; Спр. 480. – С. 161.
- ¹²³ Там само. – Спр. 574. – С. 1540; Спр. 582. – С. 3078.
- ¹²⁴ Там само. – Спр. 151. – С. 857, 1195; Спр. 152. – С. 20; Спр. 222. – С. 721, 733; Спр. 460. – С. 777; Спр. 461. – С. 1463; Спр. 481. – С. 1438; Спр. 558. – С. 1741; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 143. – С. 617.
- ¹²⁵ Там само. – Спр. 143. – С. 617.
- ¹²⁶ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 461. – С. 1463.
- ¹²⁷ Там само. – Спр. 605. – С. 1340; Спр. 614. – С. 1376, 1797; Спр. 623. – С. 2224; Спр. 637. – С. 1087, 1410; Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 24. – С. 369–371.
- ¹²⁸ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 252. – С. 98; Спр. 517. – С. 631.
- ¹²⁹ Там само. – Спр. 164. – С. 2385; Спр. 500. – С. 3516; Спр. 523. – С. 93; Спр. 528. – С. 991.
- ¹³⁰ Там само. – Спр. 292. – С. 286; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 24. – С. 884; Спр. 285. – С. 74; Спр. 292. – С. 330; Спр. 296. – С. 409–410, 700–702; Спр. 297. – С. 985–986.
- ¹³¹ Там само. – Спр. 80. – С. 1346; Спр. 81. – С. 837; Спр. 296. – С. 409; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 83. – С. 1810–1812; Спр. 85. – С. 13–14; Спр. 92. – С. 1856–1857; Спр. 285. – С. 74; Спр. 296. – С. 409–410; Спр. 294. – С. 203; Спр. 297. – С. 985–986, 1756; Спр. 301. – С. 977; Спр. 317. – С. 1021.
- ¹³² Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 101. – С. 1475; Спр. 104. – С. 1650; Спр. 125. – С. 1321; Спр. 134. – С. 1330, 1344, 1348, 1500; Спр. 380. – С. 1147; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 109. – С. 587–588; Спр. 110. – С. 98, 406; Спр. 117. – С. 1989; Спр. 336. – С. 485; AGZ. – Lwów, 1911. – Т. XXI. – С. 31.
- ¹³³ ЦДІАЛ. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 101. – С. 1475; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 110. – С. 98.
- ¹³⁴ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 98. – С. 468–469; Спр. 101. – С. 1475; Спр. 103. – С. 1267; Спр. 104. – С. 1650; Спр. 116. – С. 1853; Спр. 117. – С. 144; Спр. 137. – С. 2196; Спр. 597. – С. 1492; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 110. – С. 98; Спр. 117. – С. 1989.
- ¹³⁵ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 84. – С. 1473; Спр. 92. – С. 1337; Спр. 122. – С. 793; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 103. – С. 1397; Спр. 110. – С. 98.
- ¹³⁶ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 94. – С. 1668–1669.
- ¹³⁷ Там само. – Спр. 465. – С. 862–863.
- ¹³⁸ Там само. – Спр. 219. – С. 254, 697; Спр. 222. – С. 431; Спр. 223. – С. 57; Спр. 224. – С. 275; Спр. 504. – С. 1884; Спр. 552. – С. 1851.
- ¹³⁹ Там само. – Спр. 223. – С. 57; Спр. 228. – С. 318
- ¹⁴⁰ Там само. – Спр. 219. – С. 254–255.
- ¹⁴¹ Там само. – Спр. 154. – С. 552.
- ¹⁴² Там само. – Спр. 264. – С. 125; Спр. 266. – С. 205; Спр. 552. – С. 1851; Спр. 620. – С. 195, 1356.
- ¹⁴³ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 259. – С. 268–269; Спр. 262. – С. 31; Спр. 264. – С. 125; Спр. 552. – С. 1851; Спр. 620. – С. 195, 1357.
- ¹⁴⁴ Там само. – Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 328–331.
- ¹⁴⁵ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 137. – С. 2185–2190; Спр. 445. – С. 1819.
- ¹⁴⁶ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 135. – С. 293, 307; Спр. 149. – С. 3053, 3060; Спр. 151. – С. 74; Спр. 152. – С. 991; Спр. 448. – С. 1798–1799; Спр. 463. – С. 2529.
- ¹⁴⁷ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 147. – С. 1799–1800; Спр. 149. – С. 2739, 2850, 3053, 3060; Спр. 151. – С. 74–75; Спр. 152. – С. 991; Спр. 155. – С. 1032–1033; Спр. 222. – С. 430; Спр. 235. – С. 881; Спр. 239. – С. 313, 600; Спр. 462. – С. 652; Спр. 463. – С. 2090, 2529; Спр. 467. – С. 824; Спр. 487. – С. 415; Спр. 490. – С. 1573; Спр. 526. – С. 2034; Спр. 527. – С. 2429; Спр. 543. – С. 1601.
- ¹⁴⁸ Там само. – Спр. 149. – С. 3053
- ¹⁴⁹ Там само. – Спр. 149. – С. 3060; Спр. 241. – С. 484; Спр. 490. – С. 1573.
- ¹⁵⁰ Там само. – Спр. 155. – С. 1032, 1034.
- ¹⁵¹ Там само. – Спр. 222. – С. 28–29; Спр. 465. – С. 85; Спр. 493. – С. 1345.
- ¹⁵² Там само. – Спр. 465. – С. 85; Спр. 493. – С. 1345.
- ¹⁵³ Там само. – Спр. 235. – С. 877, 881; Спр. 239. – С. 313; Спр. 241. – С. 420; Спр. 245. – С. 121–122; Спр. 249. – С. 185; Спр. 256. – С. 189; Спр. 526. – С. 2034; Спр. 527. – С. 2429; Спр. 560. – С. 1341; Спр. 569. – С. 1180; Спр. 572. – С. 1537; Спр. 589. – С. 3040; Спр. 600. – С. 2508; Спр. 608. – С. 2590; Спр. 618. – С. 631.
- ¹⁵⁴ Там само. – Спр. 235. – С. 881; Спр. 239. – С. 313, 600; Спр. 526. – С. 2034; Спр. 527. – С. 2429; Спр. 543. – С. 1601.

- ¹⁵⁵ Там само. – Спр. 495. – С. 1373; Спр. 597. – С. 1492.
¹⁵⁶ Там само. – Спр. 245. – С. 121.
¹⁵⁷ Там само. – Спр. 589. – С. 3040; Спр. 608. – С. 2590; Спр. 618. – С. 631; Спр. 638. – С. 944.
¹⁵⁸ Там само. – Спр. 260. – С. 547–548; Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 322–324.
¹⁵⁹ Там само. – Спр. 247. – С. 227; Спр. 249. – С. 185; Спр. 569. – С. 1180; Спр. 572. – С. 1537.
¹⁶⁰ Там само. – Спр. 608. – С. 2590.
¹⁶¹ Там само. – Спр. 252. – С. 264; Спр. 261. – С. 430; Спр. 618. – С. 631.
¹⁶² Там само. – Спр. 621. – С. 2027; Спр. 622. – С. 926.
¹⁶³ Там само. – Ф. 165. – Оп. 6а. – Спр. 22. – С. 322–324.
¹⁶⁴ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 361. – С. 1213–1214, 1564; Спр. 367. – С. 996, 1020–1022; Спр. 373. – С. 349–350.
¹⁶⁵ Там само. – Спр. 129. – С. 1361–1362; Спр. 147. – С. 449, 450; Спр. 420. – С. 2751–2752, 3315; Спр. 460. – С. 1527; Спр. 519. – С. 1600; Спр. 534. – С. 1291; АРР, АВГК. – Supl. – Sygn. 2. – S. 170.
¹⁶⁶ ЦДІАЛ. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 127. – С. 1635–1636; Спр. 144. – С. 471; Спр. 409. – С. 1116; Спр. 410. – С. 966; Спр. 415. – С. 2365; ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 137. – С. 225, 444; Спр. 139. – С. 1529.
¹⁶⁷ Там само. – Спр. 120. – С. 1378; Спр. 124. – С. 3128; Спр. 409. – С. 667, 1313; Ф. 14. – Оп. 1. – Спр. 131. – С. 651, 1118.
¹⁶⁸ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 129. – С. 471.
¹⁶⁹ Там само. – Спр. 116. – С. 1307; Спр. 125. – С. 2130, 2426; Спр. 422. – С. 935–936; Спр. 461. – С. 241; Спр. 495. – С. 1373.
¹⁷⁰ Там само. – Ф. 13. – Оп. 1. – Спр. 129. – С. 471.
Там само. – Спр. 155. – С. 711; Спр. 214. – С. 293; Спр. 219. – С. 113; Спр. 220. – С. 140; Спр. 467. – С. 1322; Спр. 487. – С. 573–574.
¹⁷¹ Там само. – Спр. 486. – С. 766; Спр. 491. – С. 949.
¹⁷² Там само. – Спр. 553. – С. 1414.
¹⁷³ Там само. – Спр. 256. – С. 335; Спр. 591. – С. 2240.
¹⁷⁴ Там само. – Спр. 265. – С. 442.
¹⁷⁵ Там само. – Спр. 634. – С. 1182, 1200.

* * *

Ігор Смуток (Дрогобич): Баранецькі у Перемишльській землі в XV–XVIII ст.: генеалогія роду

Здійснена реконструкція родоводу Баранецьких з Баранчиців Малих у Перемишльській землі. З'ясована приналежність більшості Баранецьких, згаданих у перемишльських актах XV–XVIII ст., до котрої із родових гілок.

Ключові слова: Баранецькі, Перемишльська земля, руська шляхта, родовід.

* * *

Ihor Smutok (Drohobych): Baranetsky in Peremyshl Land in the 15th–18th c.: genealogy of family

Pedigree of the Baranetskyis from Mali Baranchytysi in Peremyshl Land is Reconstructed. Large number of Baranetskyis mentioned in Peremyshl acts during the 15th–18th c. were clarified to a patrimonial branches.

Keywords: Baranetsky, Peremyshl land, Ruthenian nobility, family tree.